«LM6»«RM64»«RHA «PN»

»Walter De Bock, «DAdd.mm.yyyy» BIO102.DOC 136.000 Tekens

BALLETS ROSES
DEPRETRE

=============
BALLETS ROSES
=============
BIO102.DOC
=============

- 1968: Fortunato ('Tuna') Habib Israël (1935°) van Egyptische afkomst (ze spreekt arabisch) vestigt zich in Brussel. Ze is geboren in het Egyptische Alexandrië en in 1962 gescheiden van de Nederlander Egbert Witteveen uit Amsterdam. Ze heeft de Nederlandse nationaliteit behouden. In Brussel begint ze te werken bij Alitalia, dienst boekhouding, en nadien bij een uitgeverij.

* 1970: Fortunato Israel bouwt -volgens haar verklaring met medeweten van haar werkgever- vanaf '70 een internationaal net van callgirls uit. Daarvoor rekruteert ze bevriende mannequins en kollega's. Israël beweert dat ze persoonlijk een aantal kopstukken kent van de firma Air et Chaleur die later deel uitmaakt van het konsortium Eurosystem Hospitalier.

* 1974: In de periode 74/75 voerde de GP-Brussel een ganse reeks observaties uit op de 'Club Do', een bekende sex-club uitgebaat door een Italiaan in Meise die later werd omgevormd tot een groot Chinees restaurant. De observaties werden toevertrouwd aan GP-commissaris Dierckx en het team beschikte daarvoor over een huiszoekingsbevel zonder datum. De observaties leverden een aantal gegevens op via de nummerplaten vd auto's. Na analyse van die gegevens ontstond er bij de GP enige paniek. Men ontdekte onder de aanwezigen Georges Marnette en ook de auto van Vanden Boeynants. De huiszoeking werd uitgesteld tot een volgend bezoek toen er van VdB geen spoor meer was. VDB

* 1975: In de zomer van '75 begint Lydia Montaricourt te werken voor Fortunato Israel. tot in 6.76 werkt ze tegelijk ook nog voor Mme Claude (alias Claude Grudet).

- 1976: Tuna (44) komt enkele maanden voor het Eurosystem-kontrakt wordt ondertekend door de Saoedi's (6.76?, dus begin '76?) gedurende zes maanden in loondienst als public relations-agente bij nv Eurosystem Hospitalier (Louizalaan). Doel: luxe-prostitutie voor Saoedische prinsen en o.m. prins Abdallah, president van de Nationale Wacht. Ze houdt er een netwerk op na in gans Europa om het hospitaal-kontrakt te begunstigen dat in 6.76 het akkoord van de Saoedische regering bekomt. Israël krijgt regelmatig fondsen (honderdduizenden fr.) om de prins, zijn gevolg en andere Belgische en buitenlandse gasten met de nodige meisjes ter wille

te zijn. Tuna, Lydia Montaricourt, Flora, Mercedes en de andere dames worden naar Parijs, Wenen of Genève gestuurd telkens de prins ergens in Europa toekomt. Tuna liet bv. in Wenen voor prins Abdallah gedurende een week vier meisjes (waaronder Montaricourt) aanrukken, gaf hen de vliegtickets en betaalde elk van hen 10.000 fr. per dag. Tuna zelf opereerde toen vanuit een flat aan de Mettewielaan ook voor eigen rekening. Later verhuisde ze naar de Brusilia-building aan de Bertrandlaan in Schaarbeek waar ze tot begin '77 verbleef. Deze building was de pleisterplaats van het internationale net. Tuna, Lydia, Mercedes, Flora, Monica, Daniëlle en Dyane werkten er. Eén der klanten was Dirk Ykelenstam. Toen dat kontrakt rond was, liet Tuna haar appartement en telefoonlijst in de Bertrandlaan in Schaarbeek over aan Lydia. (2)

* "Israel beweert tijdens haar eerste verhoor dat ze, wat ESH betreft, uitsluitend moest zorgen voor de rekrutering van jonge vrouwen die aan bepaalde hooggeplaatste Arabieren tijdens hun reizen in Europa 'vermaak' moesten verlenen. Israel geeft toe dat zij ook terzelfdertijd voor eigen rekening werkte. In een tweede verklaring beweert ze dat de vrouwen slechts voor één enkele Arabische prins werden gerekruteerd." (1, p.122)

* "De afgevaardigde beheerder van ESH gaf toe dat zijn firma samen met andere grotere maatschappijen inderdaad de diensten van Israel en andere had gebruikt om bepaalde 'diensten' te verlenen. Des te meer, voegde hij eraan toe, dat er met Arabieren moest worden gewerkt die deze 'dienstverlening' als een onderdeel beschouwden vd gastvrijheid die hen verschuldigd was. Israel, die vroeger voor Alitalia had gewerkt, had volgens de afgevaardigde beheerder van ESH kontakten in België met alle Arabische ambassades waarvan zij de taal kende. In de documenten vd failliete ESH werd het aanwervingskontrakt van Israel niet gevonden en komt haar evenmin voor in de boekhoudkundige bescheiden. In de stukken die ons worden voorgelegd, is geen sprake van seksfuiven waarin minderjarigen en/of Belgische prominenten zijn betrokken." (1, p.122)

* Dirk Ykelenstam (1941-1981) is een Nederlander die van 1969 tot 1975 directeur development was bij ITT Europe. Van hem zijn als adressen bekend: in 76: Nijmegen; in 79: rue Blanche 42, Brussel; in 80: Dubai.

* Ykelenstam wordt in 1976 afgevaardigde-beheerder van de nv Middle East Development and Investment Corporation (Medico) die in '76 werd gesticht met Hasna Beidas uit Beiroet en Nadim Lababidi uit Bahrein. Ykelenstam werd er in maart '80 als afgevaardigde-beheerder opgevolgd door de schoonzoon van VDB, Philippe Chauveau. In '82 was Ykelenstam al overleden. Van Ykelenstam loopt er via Hasna Beidas ook een rechtstreekse draad naar advokaat Puelinckx (Agusta/Dassault) en Erik Swaelen. MEDICO

* Andere klanten waren overwegend toplui uit het Belgische diplomatieke en industriële milieu. Ook vele Arabische diplomaten en zakenlui, o.m. Akram Ojieh van de wijdvertakte firma Techniques d'Avant-Garde (TAG) die o.m. in Genève een kantoor heeft. Vandaaruit werd Tuna trouwens meestal gekontakteerd wanneer dat ergens goed voor was. Een andere oosterling die in het onderzoek opdook is Samir Traboulsi uit Parijs die daar al een tijdlang een society vedette is en gehuwd is met een vermogende Braziliaans-Libanese dame. Over Traboulsi schreef Khashoggi-biograaf Ronald Kessler dat hij steevast in minder dan een half uur waar ook ter wereld en waar nodig de meest gesofistikeerde meisjes wist op te trommelen voor de party's van Khashoggi. Traboulsi zou in '88 in Parijs nog centraal staan in het financieel schandaal rond Péchiney/Triangle dat president Mitterand en zijn vrienden toen in ernstige moeilijkheden bracht.

* Tuna was inmiddels een figuurtje in de jet-set geworden. Men vindt foto's uit dit milieu in de mondaine rubriek 'Les Carnets' van het

TRABOULSI PECHINEY - MITTERAND

KHASHOGGI FN PRB

franse maandblad 'Vogue'. Ook in '79 vindt men daarin nog Monte Carlo-prentjes met Traboulsi, Ojieh, Charly De Pauw (die zich daar 'kolonel' laat noemen) en zelfs bestsellerschrijver Harold Robbins wiens boek 'De Piraat' handelt over Khashoggi. Laatstgenoemde heeft ook in Brussel een weelderig kantoor met uitzicht op het Terkamerenbos waar permanent een staf funktionneert. Khashoggi is lange tijd ook belangenbehartiger geweest van FN en PRB. Bij Eurosystem was hij niet direct betrokken want de drie gebroeders Khashoggi en hun Triad Holding zetten doorgaans geen zaken op met de Shammar-familie in Saoedi-Arabië waartoe prins Abd Allah van de Nationale Wacht behoort. De Khashoggi's doen doorgaans in dat land zaken met de zeven zonen van Abdul Aziz en Hossah, de zg. Sudeiri Seven die één belangengroep vormen onder leiding van kroonprins Fahd. Eén van de Sudeiri Seven is prins Sultan, minister van Landsverdediging. (2)

* 1976: Fortunato Israel maakte zich in de Eurosystem-affaire gedurende een jaar schuldig aan 'un délit d'embauche en vue de la débauche'. Het gerechtelijk dossier tegen haar start in '79 met haar verklaring in een dossier vd sectie zeden vh parket Brussel (Deprêtre) nr° 38.66.2330/79 waarvoor nooit geen onderzoeksrechter wordt gevat en dat slechts één PV bevat. Daarnaast bestaat er ook nog een dossier nr° 38.66.4982/79 bij het parket te Brussel dat een kort onderzoek behelst. Het werd destijds al overgemaakt ad eerste Bende-commissie op verzoek van Coveliers. De BOB-Bx vraagt in voornoemd enig PV in '79 verdere instructies ah parket. Daarop volgt een kantschrift met verzoek om een nieuw en grondiger verhoor van Tuna over wie haar rekruteerde en hoe ze betaald werd door ESH. De BOB-ers vonden bij Tuna ook een foto van ene M.P. (Michael Pirkin?) die als intermediair optrad tussen een veeleisende Arabische prins en ESH. De BOB vroeg daarop toezstemming om M.P. en een beheerder van ESH te verhoren en vroeg ook het dossier Eurosystem vh Hoog Comité van Toezicht ter inzage. Daarop volgt dan een antwoord vh parket dat meedeelt dat dit dossier momenteel bij de expert is en dus niet beschikbaar. Op 19.9.79 schrijft Deprêtre dan toch een nieuw kantschrift uit om een vd Eurosystem-beheerders te verhoren. Die verklaart dat hij alleen de naam Fortunato heeeft horen vernoemen als iemand die ter beschikking stond vd Arabieren. Daarmee eindigt het dossier. Het is niet bekend of er verder nog enig gevolg aan gegeven werd. (bron 5, p.125/126)

* Zie verder huiszoeking van 28.3.79. Hz '79

* 1.10.76: Jean Bultot is tewerkgesteld in de strafinrichting voor minderjarigen in Wauthier-Braine van 1.10.76 tot 12.4.77 als adjunct-sectiechef. BULTOT

* 2.77: Montaricourt verlaat Parijs om zich in Brussel te vestigen en er de klanten van Fortunato Israel over te nemen.

* 3.77: Begin '77 laat Tuna de call-girl réseau van de Brusiliabuilding aan de Louis Bertrandlaan in Schaarbeek over aan Lydia Montaricourt (1941° Brives la Gaillarde, France). Lydia nam de flat, het telefoonnummer en een hele reeks kennissen van Tuna over.

* Montaricourt a commencé en 1963 comme danseuse aux Folies Bergères à Paris. Elle est partie en tournée au Japon avec les Blues Bells. En 1967, elle s'est installée à Munich où elle a commencée à se

livrer à la prostitution. En 1975, elle pris contact avec Madame Claude à Paris. Elles se sont rencontrées dans un appartement de l'avenue Georges V. Ensuite, Montaricourt s'est installée dans un hôtel à Paris. De là elle recevait les appels téléphoniques de Mme Claude lui indiquant les endroits où elle devait se rendre. Montaricourt remettait environ un tiers de ses gains. Elle aurait ainsi travaillée environ un an pour Mme Claude à Paris. A cette époque, elle avait comme souteneur l'Allemand Uwe Willers, un homosexuel tout comme Plot Brent, son futur souteneur. (Rapport de la BSR de Bx de 1979)

* volgende adressen zijn van Montaricourt bekend:
  - rue de la Chaise 7, Paris
  - rue des Granges 3, Genève
  - 89: Résidence Greenpark, avenue van Severen 90/61 Wezembeek-Oppem
  - München

GREENPARK

* 12.4.77: Jean Bultot verlaat de strafinrichting voor minderjarigen in Wauthier-Braine waar hij sedert 10.76 werkte als adjunct-sectiechef. Volgens door GP-er Peelos ingewonnen informatie, die niet geverifieerd wordt, zou Bultot van 12.4.77 tot 1.6.78 klandestien gewerkt hebben in het Home Van Durme in St.Genesius-Rode tot aan zijn benoeming in de gevangenis van St.Gillis op 1.6.78. (bron: Nota Peelos van 11.2.90)

BULTOT-HOME

* 12.77: Tuna bij Boas voor Asco:

* Einde '77 treedt Fortunato Israël (44), alias Tuna, na de Eurosystem-perikelen in dienst van Roger Boas (wapenfirma's Asco en BMF).

* Sinds einde '77 staat Tuna op de loonlijst van de pvba Plexxyca van Roger Boas in Grâce-Hollogne, kandidaat co-producent van de 1039 pantservoertuigen met Asco. Alhoewel Tuna nooit in de kantoren van Plexxyca is opgedoken heeft ze al die tijd toch goed de belangen van Asco en Boas gediend.

* De bouw van de 1.039 pantservoertuigen voor de infanterie was geen habbekrats. Het ging om een bedrag van naar schatting 24 miljard fr. De belangstelling van de speurders bij de BOB voor het spoor van de Tuna-ring was dus meer dan begrijpelijk. De BOB had namelijk vastgesteld dat Fortunato Israel na haar diensttijd bij Eurosystem vanaf december '77, precies een maand na de oprichting van het nieuwe Asco-filiaal voor de verwachte pantserbouw BMF, voor het eerst als 'decoratrice' was ingeschreven in de boekhouding van een ander Asco-filiaal, de pvba Plexycca in Grace-Hollogne bij Luik. Plexycca was als onderaannemer van BMF ook zelf betrokken bij het kontrakt voor de bouw van de pantservoertuigen. En sedert februari '79, amper een maand voor de huiszoeking in Résidence Green Park, werd mevrouw Israel ook nog regelmatig betaald door een ander Asco-filiaal, de pvba Soremi. Ook dit bedrijfje kwam als onderaannemer voor op de lijst van de bedrijven die met Asco/BMF zouden meewerken aan de aanmaak van de pantservoertuigen voor onze infanterie.

* Terwijl de officiële overschrijvingen van Plexxyca en sinds februari '79 ook van Soremi -ook een Boas-bedrijf- op de bankrekening van Fortunato Israël (310-0071553-53) slechts rond de 28.000 fr. per maand schommelden, bracht Tuna sinds begin '78 verrassend veel bankbriefjes van 5.000 fr. naar het loket van haar bankinstelling: tussen 20.000 en 230.000 fr. per maand en voor een totaal van 960.000 fr. De zogenaamde pantserslag van Asco op Defensie woedde toen het hevigst.

* 14.12.1977: Affaire Mmes Claude en Virgitti in Paris:

- Catherine Virgitti, de opvolger sedert '76 van Mme Claude ah hoofd van het beruchte luxe call-girl net in Parijs, wordt gearresteerd op beschuldiging van proxenetisme en opgesloten in de gevangenis van Fleury-Mérogis. Ze wordt ook beschuldigd van fiskale fraude. e wordt op 14.2.78 vrijgelaten.

- Door de brigade mondaine worden in haar kluis bij de Banque Rothschild in de avenue Georges-V in Parijs een reeks foto's in beslaggenomen waarop Virgitti voorkomt in gezelschap van een hoge omes uit de partij van Giscard d'Estaing.

- In april '79 wordt ze veroordeeld tot 6 maanden met uitstel. De foto's zijn inmiddels spoorloos verdwenen.

- zie ook 2.11.79.

* 6.2.78: Start van onderzoek inzake Montaricourt. Ontvangst van anonieme brief met in bijlage een annonce uit het weekblad 'Vlan'. (dossier nr° 38.66.1371/78 vh parket te Brussel). (bron 5)

* De BOB van Brussel stelt een PV op over een anonieme brief met de copie van een aankondiging die in 1977 herhaaldelijk is verschenen in het weekblad 'Vlan'. Een zekere Madame Claude wenste jonge vrouwen aan te werven die verzocht werden hun leeftijd mee te delen en een foto op te sturen. Eerst maakte het onderzoek, dat de BOB op vraag vh parket instelt, het alleen maar mogelijk te constateren dat de aankondiging was ingeschreven onder een valse naam en een verzonnen adres. De rijkswacht bleef overtuigd dat het wel degelijk om een prostitutienet ging. (1)+(3)

* vervolg: 14.2.79.

* 1978: Début '78, un dossier est ouvert à Bruxelles à charge de Lydia Montaricourt (nr° 38.66.1371/78 du chef d'exploitation de la débauche. Ce dossier est traité par la BSR de Bruxelles. (Rapport Etienne de 5.89, voir infra)

* Dans le courant de l'été 78, Montaricourt voulais refaire à Paris ou du moins remonter le même réseau que celui de Mme Claude. Pour ce faire, elle a voulu reprendre l'affaire de Mme Billy à Paris rue Paul Valéry. L'affaire n'a pas été conclu faute de moyens financiers. (Rapport de la BSR de Bx de 1979)

* 22.2.78: Verhoor van Bernadette Lepièce (Bastogne 1954°) door de BOB in kader dossier Montaricourt. Zij spreekt van ministers als klanten.

* Later verhoor van Bernadette Lepièce (op 27.3.91 in dossier Bulthé door commissaris Jacques Lagneau + Francis Dorpe vh HCT): Ze bevestigt haar verklaring bij BOB Brussel van 22.2.91. "Je ne connais Maud Sarr que de nom pour l'avoir vue à la télé l'année passée. Je ne l'ai jamais vue chez Montaricourt. Le réseau de Montaricourt était fort cloisonné. Les filles belges faisaient les étrangers et les filles venant de Paris faisaient les clients belges. J'ai parfois été chez Lydia au Brusilia et là, à l'une ou l'autre occasion, j'ai pu voir une fille venant de Paris qui n'était certainement pas majeure. Elle me paraissait même jeune. Chez Lydia nous ne connaissions pas les noms de nos clients. Je ne puis donc confirmer ou infirmer les dires de Maud Sarr. En ce qui me concerne, je faisais essentiellement des clients étrangers. J'ignore si on tournait des films chez Montaricourt à l'aide de caméras vidéos cachées. Je sais aussi pour m'être trouvée en leur compagnie que

Montaricourt envoyait également des jeunes filles à Marbella à la demande d'Arabes. Je suis dans l'impossibilité de vous dire si ces jeunes filles étaient majeures ou mineures. A Marbella nous étions acceuillies par une belge, ancienne miss Belgique, prénommée Liliane ou Eliane. Je ne sais pas déterminer son âge. Je n'ai jamais vu de jeune garçon chez Montaricourt. Charles ne me dit rien. Tout ce que je peux vous confirmer, c'est que Brent Plot était bisexuel et qu'il s'est fait l'un ou l'autre client masculin. Je me souviens encore qu'une certaine Elisabeth, qui demeurait à Paris, envoyait à sa demande des filles à Montaricourt."

* Later verhoor van Bernadette Lepièce (enquête Bulthe, 19.12.91, audition par inspecteur Sophie Sokolowski du Comité supérieur de contrôle): "C'est en 1978, si mes souvenirs sont exacts, que Nicole Teucq, dite 'Emmanuelle', m'a parlé de Lydia Montaricourt. Teucq voulait mettre fin à son réseau pour lequel je travaillais et c'est pourquoi elle me parla de Montaricourt qui pouvait avoir du travail pour moi. Assez vite je me suis présentée à Lydia qui m'a expliqué ce qu'elle attendait des filles de son réseau, à savoir soit rencontrer les clients à son appartement soit accompagner les clients à l'extérieur, hôtels, etc. et avoir, s'ils le souhaitaient, des rapports sexuels avec eux. Lydia exigeait de ses filles une présentation soignée et classique. Elle voulait qu'elles n'aient pas l'apparence de prostituées. Je vous répète que je n'ai jamais rencontré une personne nommée Maud Sarr chez Lydia. J'ignore si elle a travaillé pour Lydia. J'imagine que Lydia a dû avoir des demandes particulières et, peut-être, pour répondre à ces demandes, a-t-elle dû faire appel à une personne précise. Comme le travail se faisait sur rendez-vous, les filles ne se trouvaient pas toutes ensemble pour attendre le client. Nous nous retrouvions jamais à plus que deux ou trois. Pour ce qui concerne la clientèle du réseau, j'ai évoqué précédemment des ministres, des diplomates et beaucoup d'hommes d'affaires belges et étrangers. Quand je parle de ministres, je ne parle de personne en particulier, c'est plutôt un titre donné à quelqu'un ayant une position sociale importante. Vous me parlerz du prince Albert. Je ne l'ai jamais rencontré dans le réseau de Lydia et je ne l'ai jamais eu dans ma clientèle. Vous me parlez de Tuna Israel. Je ne la connais pas personnellement. Je sais simplement que Lydia a repris son réseau. Je n'ai jamais travaillé dans son réseau. L'ancienne miss Belgique, dont j'ai parlé précédemment s'appelle Eliane Lambrechts. Mon audition du 22.2.79 à la BSR est la seule de l'époque."

* 1978: In 78/79 staat de firma Asco van Roger Boas op het punt een groot kontrakt in de wacht te slepen dat in de tientallen miljarden fr. loopt. In die jaren was er namelijk heel wat politiek lobby-werk aan de gang rond een kontrakt van 24 miljard fr. voor de bouw van 1.039 gepantserde voertuigen voor het leger dat Defensieminister Vanden Boeynants onderhands wenste toe te spelen aan Asco.
En uit hun verhoren bleek dat de call-girls uit het netwerk Israel en Montaricourt opvallend dicht in de omgeving van de minister van Defensie en zijn directe vriendenkring circuleren. Niet alleen tijdens jachtpartijen en Safari's in binnen- en buitenland maar ook bij tal van andere gelegenheden.

* VdB had kontakt gezocht met Adnan Khashoggi, toen nog de mister fix'it bij uitstek in de internationale wapenhandel wiens Triad Corporation ook een permanente vertegenwoordiging had vlakbij het Terkamerenbos in Brussel. Menig Belgisch wapenhandelaar en defensieleverancier deed in die tijd een gooi naar het manna van de petrodollars om een voet aan de grond te krijgen op de haast onmetelijke

VDB
KASHOGGI & SIMONET & C de Chambrun

afzetmarkt die het Midden-Oosten na de boom van de olieprijs vertegenwoordigde. Vandaar dat ministers zoals VdB maar ook Simonet zich de benen repten om een Khashoggi-vriend zoals Ahkram Ojieh, een Leopoldsorde op te spelden. Bij de bekende Belgische defensiekontraktant Beherman-Demoen in Bornem had de echtgenote van minister van Buitenlandse Zaken Henri Simonet net in januari '79 als beheerder nog de plaats geruimd voor graaf Charles de Chambrun, Frans politicus en ex-minister maar vooral de vertrouwensman van Khashoggi in Parijs en beheerder van diens Triad Investment Fund in Luxemburg. Deze beruchte 'tycoon' ging in de jaren 70 en 80 door voor de rijkste man ter wereld tot het Irangate-schandaal in de V.S. in '86 het begin van zijn ondergang inluidde.

* Die rush naar de juiste konnekties in het Midden-Oosten, waarbij de vrouwelijke charmes tegelijk als lokaas en service werden ingezet, verklaren dan ook waarom uitgerekend Brussel een draaischijf was geworden van dit goed georganiseerde Europese net van call-girls. Om dezelfde reden was in 1977 Fortunato Israel ook door Roger Boas aangetrokken om bij Asco in dienst te treden na haar nuttige ervaring met de oliesjeiks bij Eurosystem.

* 1.6.78: Jean Bultot wordt benoemd als ambtenaar in de gevangenis van St.Gillis.

* 16.6.78: VDB, Simonet en Akram Ojieh:

* De Saoedi Akram Ojieh wordt in Brussel bedacht met de Leopoldsorde. Defensieminister VDB en BZ-minister Simonet overhandigen hem het ereteken. Tien dagen voordien, op 6.6.78 is in Brussel net Joseph Sevrin, een topman om het leven gekomen van de wapenfirma PRB die een centrale rol speelt in het Eurosystem-consortium.

* Ojieh kocht in '79 in Frankrijk de paketboot France en de Wildenstein-meubelkollektie. In België heeft hij een vennootschap opgericht samen met de firma François & Fils. Laatstgenoemde firma heeft ook in opdracht van minister van Defensie VdB het militair hospitaal in Neder-over-Heembeek gebouwd samen met de firma Semico waarin de schoonzoon van lt.generaal Constant Weyns, ex-kabinetchef van VdB, een centrale positie bekleedt.

TAG

* Akram OJIEH leidt zijn bedrijf TAG vanuit het hoofdkantoor van de groep in Genève. Precies vanuit dit hoofdkantoor werd Tuna meestal gekontakteerd om haar call-girls naar Arabische klanten uit te sturen.

GENEVE

* Heel wat zakenvrienden van VDB zijn op de Arabische markt aktief met wisselend succes: niet alleen de al voornoemde firma's François & Fils en Semico maar ook Charly De Pauw, Roger Boas (Asco), BSL, PDG (de Bonvoisin) en ook VdB's schoonzoon Philippe Chauveau (afg-beh. van Medico dat door de BOB-er François Raes verdacht werd van drughandel.)

MEDICO

* 11.78: Gehot stopt betaling kommissielonen in Zwitserland:

* Gehot fait bloquer -simple broutille dans la masse totale- quelque 175 millions de 'commissions' dont il soupçonnait les destinataires de n'être pas saoudiens mais belges. (Jacques Dujardin dans le Pourquoi Pas? du 13.9.79)

* In november '78 besluit Pierre Géhot namens Eurosystem om de overschrijving van kommissiegelden naar Zwitserland stop te zetten omdat

hij van getuigen wist dat het geld ook aan Belgen ten goede kwam. Aan zijn Zwitserse waarnemer schrijft hij: "Verder betalen van overeengekomen commissielonen zou betekenen dat ik mij schuldig maak aan belastingfraude nu ik weet dat er Belgen van genieten." (Frans Peeters in Vrij Nederland van 4.8.79)

* 12.78: Fortunato Israel stopt met de exploitatie van haar klanten-réseau in Brussel die wordt overgenomen door Montaricourt.

LYDIA = Mme CLAUDE !

* 14.2.79: Vervolg Dossier Montaricourt (38.66.1371/78).

* BOB-Brussel maakt in pv al haar informatie over réseau Claude over aan parket Brussel. Deze réseau telt, volgens het pv, twintig vrouwen plus een aantal vrouwen in München en Parijs. (3 + 5)

* "Meer dan een jaar na het eerste PV van 6.2.78, verduidelijkt BOB-Bx. dat de zogenaamde Mme Claude niemand anders is dan Lydia Montaricourt. Zij zou een call girl net leiden vanuit een appartement dat ze huurt in Schaarbeek, Louis Bertrandlaan (Brusilia). Ze zou er samenwonen met een niet nader geïdentificeerde man. Het net zou ongeveer 20 jonge vrouwen tellen die telefonisch bereikbaar zijn. De procureur des konings te Brussel heeft onmiddellijk na de ontvangst van dit pv in die zaak een onderzoek ingesteld. Snel volgde een huiszoeking in Schaarbeek." (1, p.123)

* Vervolg: Huiszoeking op 19.2.79.

* 19.2.79: In de zaak Montaricourt wordt onderzoeksrechter Schellekens door het parket gevat. Schellekens schrijft een huiszoekingsmandaat uit voor de privéwoning en de bankkluis van Montaricourt. In de Avenue Bertrand in Schaarbeek worden in beslag genomen: documenten, foto's, registers, agenda's, brieven, een antwoordapparaat met cassette. In de bank: foto's van meisjes in een omslag, een carnet rouge met namenlijst en andere documenten. (bron 5)

* De speurders stellen vast dat de carnet met adressen van klanten door M. gekocht werd van Fortunato Israel. Daarnaast vinden ze nog een tweede carnet met de namen van nieuwe klanten. Ze vinden ook een check bestemd voor Plot Brent en ook een anonieme brief die een gerechtelijk onderzoek aankondigt. (bron 5)

(bron: Dossier 38.66.1371-78)

* 1979: De rijkswacht sluit begin '79 het salon in de Brusilia Bulding. Dat was het gevolg van de ontmanteling door de Franse politie in maart '79 van een net van 12 souteneurs afkomstig uit of in Marseille met vertakkingen in Toulon, Parijs, Bonifaccio, Abidjan et Brussel. (Alain Guillaume in Le Soir van .8.79)

* 21.2.79: Arrestatie van Lydia Montaricourt:

* Lydia Montaricourt (37) wordt gearresteerd door de zedenbrigade van de BOB-Brussel (Callens) op bevel van onderzoeksrechter Schellekens te Brussel (zijn dossier 25/79). Zij wordt verdacht van het exploiteren, sedert 4.77, van een netwerk van call girls. Het pilootadres

ADV = GUY FRANÇOIS v DRUGS L-A

is Louis Bertrandlaan 104, Schaarbeek. Ze blijft in de cel in Vorst van 21.2.79 tot 2.5.79. Haar advokaat is Guy François (hij heeft alle drugstraficanten uit Zuid-Amerika als klant).

* "Montaricourt werd langdurig ondervraagd. Zonder enig probleem erkende ze de feiten waarbij ze specifieerde dat ze het netwerk van Fortunato Israel had overgenomen met inbegrip vh appartement en het telefoonnummer dat de insiders bekend was." (1, p.123)

* Toen Lydia werd ondervraagd over haar werk als prostituée en haar uitbating van een callgirl net legde ze uit dat alles begonnen was met Tuna. Die had het Brusilia-appartement vroeger bewoond, had daar klanten ontvangen en haar telefoonnummer (02/24 19 984) gehad. Lydia had de hele onderneming overgenomen en daarvoor aan Tuna een flink pak geld betaald.

* Het gaat om een netwerk van een 30-tal dames. De meest bescheiden ontmoeting met een dame kostte 30.000 fr. Tijdens biezondere politieke of andere besprekingen op internationaal niveau had het personeel van Lydia extra werk. Ondanks de gewaarborgde diskretie hebben de BOB-leden heel wat waarheden en financiële mogelijkheden achterhaald. In alle gevallen zullen tientallen de eerste dagen te Brussel niet weten waarheen. (De Standaard van 24.2.79)

* De BOB vernam ook dat Lydia geassocieerd was met de beruchte madame Claude in Parijs die in '77 model had gestaan voor de gelijknamige film van Just Jaeckin (Histoire d'O).

* De Brusilia-building is eigendom van de groep Blaton die er het beheer van blijft verzorgen via een aparte vennootschap, de nv Brusilia Building, waarvan Ado Blaton een beheerder is. Ado Blaton is ook lid van de Cercle des Nations.

BRUSILIA = BLATON

* 21.2.79: Het pv over de huiszoeking bij Montaricourt wordt opgesteld door de BOB-er Feyaerts bijgestaan door zijn kollega's Lainé, Van Gansberghe en Callens. Het pv vermeldt het aantreffen van een grote hoeveelheid documenten (telefoonklappers, afspraak-boekjes, naamlijsten, etc.) in fine vh pv blijkt dat Feyaerts telefoneerde naar 1ste substituut Deprêtre (sectie Jeugd parket Brussel) om hem een feitenrelaas te geven ipv de onderzoeksrechter te informeren. De BOB-ers kregen daarop van Deprêtre volgende richtlijnen: hem onmiddellijk het origineel vh pv en de beschikking tot huiszoeking toesturen en hem alle aangetroffen documenten afgeven. Begin stelden de GP-ers Peelos en Etienne in kader vd zaak Pinon vast dat het bewuste pv en de beschikking tot huiszoeking wel degelijk in het bundel vh parket staken maar dat er geen spoor meer was vd in beslaggenomen documenten bij de korrektionele griffie. Volgens Peelos/Etienne werden die laatste ergens achtergehouden.

* De BOB-ERS ontdekken tijdens de huiszoeking bij Montaricourt ook een dokument waarop de namen van vier prominenten vermeld staan samen met vier vrouwen. Het gaat om Roger Boas en Fortunato Israel, Aldo Vastapane en een vrouw, Lt.Generaal Fernand Beaurir en een vrouw en, ten vierde, een onbekende man met de dochter van Beaurir. Het dokument lijkt sterk op de samenstelling van een tafel voor een diner of een 'petite partie fine'. In elk geval behoren alle betrokkenen tot de vriendenkring van VdB. Het bewuste document is later uit het dossier verdwenen, vermoedelijk via een tussenkomst van Beaurir.

* 2.79: De BOB-Brussel maakt in totaal 3 inventarissen op vd bij Montaricourt in beslag genomen stukken.

* 23.2.79: Verhoor door BOB-Brussel van Montaricourt over haar klantenlijst. In het dossier worden er echter geen namen genoemd.

* 2/5.79: Rapport (4 p.) vd BOB-ers Théo Jacques en Joseph Lainé aan de Kommandant vd BOB-Brussel opgesteld tijdens hechtenis van Montaricourt en overgemaakt via hun diensthoofd Commandant Tulkens:

* "Renseignements relatifs à un réseau de Call Girls établi à Bruxelles pouvant avoir des ramifications tant à Paris que dans diverses grandes villes européennes. Dossier 38.66.1371/78 du Parquet de Bruxelles. Nous portons à votre connaissance que l'enquête menée par nos services au sujet du réseau Claude à Bruxelles nous a permis de receuillir les renseignements suivants: Le réseau était exploité et dirigé de et à Bruxelles par Lydia Montaricourt. Elle est une ancienne fille de Mme Claude à Paris et actuellement domiciliée à Munich (Aichenried 8059 Münchenerstrasse 55) et résident sans inscription à Schaarbeek Avenue Louis Bertrand 104.

* Les filles dont l'identité suit ont été entendues dans le cadre de cette affaire:
  - Réjane Hallor (Française, 1947°)
    - domiciliée à Uccle, rue Henry Van Zuylen 36.
  - Dominique Henrard (Paris 1948°)
    - masseuse esthéticienne
    - domiciliée à Bruxelles 187 avenue Louise.
  - Véronique Fanis (Anvers 1952°)
    - épouse Michel Carlier
    - mannequin
    - Ixelles Chée de Boendael 655.
  - Bernadette Lepièce (Bastogne 1954°)
    - domiciliée à Bruxelles avenue du Mutsaard 70.
  - Martine Delattre (Uccle 1952°)
    - épouse Michel Butcher. PLOT BRENT USA
    - hôtesse
    - domiciliée 1090 Bruxelles rue Vandervleet 44.

* Montaricourt faisait appel à Paris à une vingtaine de filles dont les surnoms et téléphones suivent. Certaines de ses filles étaient ammenées à Bruxelles par le second ami de Montaricourt: Plot Brent (USA 1953°) résident à Paris et domicilié à Genève qui a un compte à la Banque Rothschild.

* En date du 20.2.79, Montaricourt était occupée à déménager son appartement au 104 avenue Louis Bertrand à Bruxelles. Elle emménageait à Paris rue Edouard Vaillant à Boulogne au domicile de Brigitte Guerrier dit 'Karine', membre de son réseau à Paris. On pouvait appeler Montaricourt à cette adresse soit au numéro de téléphone qu'elle avait laissé sur un répondeur à Bruxelles. Pour pouvoir rester à la tête de cette affaire, Montaricourt aurait été secondée par son souteneur et ami Plot Brent. Elle possède un appartement à Munich Limpruntstrasse 56. Il apparait de l'enquête que le réseau de Montaricourt s'étendrait à Munich et ceci d'une façàn plus réelle qu'il ne l'est apparu au début. Un certain Bruno non autrement identifié serait l'intermédiaire entre Paris et Munich. D'autres grandes villes européennes ont été citées dans le cadre de cette affaire dont Londres, Zürich, Rome, Berlin, Amsterdam, etc.

* 9.3.79: Verhoor door BOB-Brussel van Montaricourt over de rol van Plot Brent.

DEPRETRE

* 12.3.79: PV de Lainé et Jacques de la BSR de Bx. Ce document a disparu, remarque Tony Van Parys lors de l'audition du procureur Deprêtre devant la commission Brabant wallon bis en 3.97. Le Comité supérieur de contrôle a constaté que des pièces importantes ont disparu. Il s'agirait de pv non-exécutés.

* 13.3.79: Het dossier wordt voor eindvordering overgemaakt ah parket Brussel.

* 19.3.79: Dans l'enquête à charge de Montaricourt, la BSR de Bruxelles (MDL Joseph Lainé + MDL Théo Jacques) auditionnent Maud Sarre (PV 1982) qui déclare que Montaricourt faisait parfois appel à des mineurs d'âge pour satisfaire ses clients. (Rapport Etienne de 5.89)

* Maud Sarr (Paris 1948°) déclare: "Je connais Lydia depuis plusieurs années. Je l'ai connu en tant que prostituée à Paris. Je sais qu'elle y a travaillé pour Mme Claude (zoals Maud Sarr zelf) ainsi que pour Mme Billy. Au printemps '78, j'ai rencontré Lydia au 'Vaudeville' au centre de la ville (in Brussel?). Nous nous sommes revues ailleurs et Lydia m'a fait part de ses activités à Bruxelles. Mois aussi, je me prostituais par l'intermédiaire de femmes qui me fournissaient des clients. je me suis mis d'accord avec Lydia pour travailler avec elle. Les conditions financières étaient 50/50. Lydia m'appelait souvent, au début 4 ou 5 fois par jour. Je faisais souvent des clients dans son appartement au Brusilia. Au début quue je travaillais pour Lydia je suis restée durant un mois en permanence dans son appartement et j'attendais les clients qu'elle recevait. Je me rendais aussi dans les grands hôtels de la capitale. La plupart des clients étaient des gens aisés. Les plus aisés furent souvent des Arabes. Lydia faisait parfois appel à mes services lorsqu'un client désirait deux filles ou lorsqu'il voulait faire une partouze qui avait souvent lieu dans l'apartement de Lydia. Il m'est arrivé une douzaine de fois de me rendre au Limbourg pour passer des week-ends avec des clients à Lydia. Pour mieux contrôler les activités de ses filles, Lydia les payaient elle-même. Le prix pour un week-end était de 50.000 Fr.dont Lydia prenait la moitié. En 1.79, Lydia m'a proposée d'aller travailler en Allemagne dans un de ses appartements à Munich. Elle m'a dit qu'elle avait notamment une Française sur place avec laquelle je m'entendrais bien. Lydia a insistée pour que j'aille à Munich arguant qu'elle y avait des relations et de bons clients. Lydia y a son propre appartement mais elle y possède encore d'autres selon en location-vente où des filles sont placées. Chaqie semaine un type devait passer pour récolter les revenus. Je reconnais formellement sur vos photos un homme que j'ai rencontré deux fois chez Lydia au Brusilia. Il s'agit d'un jeune Allemand dont elle est bleue."

* "Vers le mois d'août '78, j'ai fait plusieurs clients assistée de Lydia et parfois d'une autre fille. Ces clients spéciaux étaient entrepris avec un garçon belge mineur d'âge de 16 ans qui est en fugue d'un home. Je n'ai vu ce jeune à l'oeuvre qu'avec des hommes

Home

clients. Ce jeune s'appelait Charles. Il se faisait appeler par téléphone par Lydia. Charles cherche ses clients à la Place Fontainas ou à la Gare centrale à Bruxelles. Il fréquente assidûment les établissements Marceline Monsieur, le Bluf St.Géry ainsi que La Cage près de la Bourse. Les partouzes avec Charles se passaient dans l'appartement de Lydia au Brusilia."

* Lainé et Jacques informent le JI Schellekens à Bx. que des recherches sont en cours en vue de retrouver 'Charles'.

* In de 2de bendekommissie in de kamer wordt tijdens het verhoor van Deprêtre in 3.97 opgemerkt dat ah verhoor van Maud Sarr in het onderzoek verder geen enkel gevolg meer wordt gegeven waarop Depretre repiliceert: "Het zou mij verwonderen!"

* zie ook 7.2.89 (audition de Maud Sarre par Alain Etienne).

* 19.3.79: Audition de Maud Sarre par le commissaire Alain Etienne (PJ) du 7.2.89:

* "Aux environs de 1978, j'ai rencontré Lydia à Bruxelles. Elle avait repris un réseau de call girls qui était installé au Brusilia. Comme je la connaissait de l'époque où nous travaillions chez Mme Claude, elle m'a demandé de faire partie de ce réseau. Elle m'appelait à mon domicile qui se trouvait à cette époque à l'avenue Molière 118, Uccle. Je me souveins qu'à cette époque faisaient partie de sa clientèle Henri Jaspart, procureur du roi ainsi que Vanden Boeynants qui était un homme politique. Je ne me rappelle pas des noms des filles qui ont eu des rapports avec des personnes de ce genre. Personnellement je n'ai jamais eu des rapports avec ces gens. C'est Lydia qui m'a donné les noms de ces personnes. Ces personnes ne se contentaient pas des prostituées habituelles mais avaient également des rapports avec tant avec des mineurs du sexe féminin que masculin. Ils étaient tellement 'blazées' et dépravées qu'ils ne se contentaient plus des filles habituelles. Lydia m'a dit que parmi sa clientèle se comptaient essentiellement des personnes bien plaçées ayant beaucoup d'argent et faisant partie du monde politique. Comme je ne connaissait pas des hommes politiques et en général des hommes à qui j'ai à faire, je ne pourrais pas vous donner l'identité de mes clients. J'ai notamment eu des rapports avec un client de Ly.. qui venait à Bruxelles et qui, à mon sens, était un prince arabe ayant notament un yacht à Antibes. Je sais également que l'une des filles de Lydia, une certaine Sonya Fiderspiels dont l'un des amis s'appelle Michel Gigot, bien connu des services de police pour vol à main armé, a également eu des rapports avec ce prince arabe ainsi qu'avec des hommes politiques belges. Je sais également que cette Sonya avait des rapports avec des clients sans que Lydia le sache. De cette manière elle pouvait percevoir la totalité des gains."

* "Lorsqu'il y avait des soirées particulières tant avec les hommes politiques dont question ci-avant qu'avec des membres de la magistrature, il y avait des abus de drogue (cocaïne). Sonia restait à ce genre de soirées mais personnellement je ne participait pas étant donné que je ne m'adonne pas à la drogue. Je sais que lors des soirées spéciales, qui étaient données par Lydia au Brusilia, celle-ci filmait sur vidéo je crois les rapports entre les clients et les filles ou les mineurs. Personnelement j'ai rencontré des clients de Lydia au Sheraton, au Hilton et au Ramada. Je suis également allée à Knokke pour des soirées avec Aldo et Jean Blaton notamment. Par week-end je percevais en moyenne une somme de 100.000 Fr. Je sais qu'à cette époque Lydia ne craignait rien étant donné qu'elle se disait protégée tant par les hommes politiques que par la BSR de Bruxelles. Je sais notament que Lydia m'a

KNOKKE - BLATON - PROTECTION BSR BXL

dit qu'un membre de la BSR-Bx. était amoureux d'elle. Je ne connais pas ce gendarme. Tout ce que je me souviens c'est qu'il pourrait s'appeler éventuellement Albert Vandennieuwe.. Je n'ai cependant jamais rencontré ce gendarme. C'est Sonya elle-même qui m'a dit que Lydia avait été arrêtée par ce gendarme qui n'admettait pas qu'elle ne se soumette pas à ses désirs. Personnelement, je participais à des soirées sado-maso. Je ne participais pas aux soirées extérieures qui étaient données par Lydia pour ses clients. De toute manière, lors de l'intervention de la gendarmerie, le fichier des filles travaillant por Lydia a été saisie. Dans ce fichier se trouvaient tant le nom que les adresses et les photos de ces filles. J'ignore qu'il existait un fichier clients. Il est exact que lors de certaines rencontres avec mes clients se trouvaient également des mineurs tant du sexe masculin que féminin. Personnelement j'au vu certains de mes clients en train d'avoir des rapports avec ces mineurs. J'ignore cependant où Lydia les trouvait. Je sais cependant que certains parlaient le français tandis que d'autres parlaient l'anglais. Je sais que lors de ces soirées 'X', il y avait une caméra qui fonctionnait dans une chambre voisine et qui était dissimulée par uen peinture murale. J'ignore ce que Lydia a fait de ces films. En fait, ces films étaient en possession de l'avocat qui l'a défendu lors de son arrestation. Je suppose que Lydia est toujours en possession de ces documents. Lydia m'a dit que grâce à ces films elle n'aurait jamais de gros problèmes étant donné que si la justice la tenait, elle la tiendrait autrement grâce à ces films. Je crains que Lydia a été rapidement libérée après son arrestation afin que la 'bombe' n'explose. Je crois effectivement que si l'on a une carrière politique en vue et que l'on se voit sodomisé par un mineur, on fait ce qu'il faut pour éviter un scandale. Comme j'étais déjà trop âgée à l'époque (28 ans) je n'ai pas participée à aucune de ces soirées particulières."

CAMERA

* En bas du PV d'audition, il est noté:
- Sonia = Marie Federspiel
  21 rue Paul Lauters 1050 Bx.
- Me Guy François
  Boulevard Général Jacques, Etterbeek.

* 3.79: "Door de BOB ondervraagd naar aanleiding vd door Maud Sar verstrekte 'details' verklaart Montaricourt dat zij nooit bij Sarr in gezelschap van pedofielen 'gewerkt heeft' en dat zij Sarr helemaal niet kent. Wegens die tegenstrijdige verklaringen heeft de procureur, nadat de zaak ad onderzoeksrechter onttrokken was, de BOB verzocht beide vrouwen te confronteren." (1, p.124) Zie 23.4.79.

* 21.3.79: Montaricourt wordt door de raadkamer naar de korrektionele rechtbank in Brussel verwezen om er terecht te staan wegens pooierij. Zie 4.79.

* 28.3.79: Er wordt een apart informatiedossier geopend op het parket Brussel ivm Fortunato Israel onder het nummer 38.66.2230-79. Nergens blijkt waarom dit dossier apart vh dossier 38.66.1371-78 over Montaricourt geopend wordt. Het is ook volkomen onduidelijk waarom er in dit nieuwe dossier geen onderzoeksrechter wordt gevat door het parket vermits er wel een huiszoeking wordt doorgevoerd op 28.3.79. In het

DEPRETRE tussenkomst

nieuwe dossier zit maar één enkel PV: nr° 2330 opgesteld door de sectie zeden van BOB-Brussel en dat uitsluitend wordt overgemaakt ah parket en niet aan OR Schellekens.

* Deprêtre vraagt inderdaad op 28.3.79 expliciet ad speurders om de PV's en het huiszoekingsbevel meteen aan hem over te maken. Nadien wordt er aan deze informatie geen enkel gevolg meer gegeven. (bron 5)

* Dat PV luidt als volgt: "En prolongement du dossier Montaricourt, il y a perquisition, le 28.3.79, sur base du mandat du JI Schellekens datant du 26.2.79 dans le cadre de son dossier 25-79 in de Van Severenlaan 90 in Wezembeek-Oppem. Er werd geen enkel verdacht element ontdekt maar 'pour continuation de l'enquête' worden toch meegenomen: foto's, carnets d'adresses, bankpapieren en diverse documenten.

* In hetzelfde PV wordt ook gewezen over de convergentie tussen de adressenlijsten van Montaricourt en Fortunato Israel. Tuna geeft tijdens de huiszoeking toe dat zij in haar woning prostitutie bedrijft. Volgens de BOB heeft Tuna de beste klanten uit haar vroegere lijst voor zichzelf behouden net als een reeks vrouwelijke contactpersonen. De BOB stelt voor om die vrouwen ook te verhoren om de pooierij te bewijzen die Tuna loochent. De BOB noteert in het PV dat "Tuna vit parmi la haute bourgeoisie".

* Het PV vd huiszoeking bij Fortunato Israel werd niet meegedeeld aan OR Schellekens maar alleen aan 1ste subst.Deprêtre die op het parket de leiding had vd sectie zeden. (Verslag zitting Bendecommissie-bis van 21.3.97, Verhoor van Peelos en Etienne, p.37)

* 28.3.79: Huiszoeking met verhoor bij Fortunato Israel in Résidence Greenpark:

* "Na de verklaringen van Montaricourt van 20.2.79 vaardigt de onderzoeksrechter een huiszoekingsbevel uit dat door de BOB-Bx. op 28.3.79 ten huize van Fortunato Israel in Wezembeek-Oppem wordt uitgevoerd in een flat waar zij woont met Roger Boas." (1, p.125)

* Dans le courant de l'enquête concernant Montaricourt (nr° 38.66.1371/78 du parquet de Bruxelles), un second dossier est ouvert à charge de Fortunato Israel à qui on reproche les mêmes faits. Il s'agit du dossier nr° 38.66.2330/79 modifié en 38.66.4982/79. (Rapport Etienne de 5.89)

* Na de arrestatie op 24.2.79 van Lydia Montaricourt wegens ontucht loopt dat onderzoek verder in de richting van Tuna Israel. Op 28 maart belt een team van de BOB-Brussel om halfelf 's ochtends aan bij mevrouw Fortunato Habib Israël (44) aan de Van Severenlaan 90, résidence Green Park in Wezembeek-Oppem. Ze woont er in een zeskamerflat met veel Chinese en andere exotische rijkdom. De BOB ondervraagt haar i.v.m. een onderzoek naar de handel en wandel van Lydia Montaricourt die wordt beschuldigd van het houden van een ontuchthuis, pooierschap en aansporing tot ontucht in de Bertrandlaan 104 in Schaarbeek (Brusilia-building). Het onderzoek leverde gegevens op die uitdeinden tot Tuna, Eurosystem en Roger Boas. Montaricourt had daar destijds tegen betaling het werk en de klantenlijst van Tuna overgenomen. Tuna loochent dit laatste en beweert dat ze inmiddels met haar oude werk gestopt is. Ze was verhuisd naar Wezembeek-Oppem en Lydia trok in het Brusilia-appartement. Dat ze het vak inmiddels verlaten heeft, gelooft de BOB niet.

* Tijdens de huiszoeking worden foto's en dokumenten in beslag genomen. Ook haar auto, een Honda, en haar bankpapieren worden onderzocht. Israël blijkt nog steeds over een klantenlijst worldwide te beschikken in de industriële en diplomatieke wereld: Akram OJIEH, Samir

GREEN PARK

TRABOULSI, bedrijfsleiders van de firma Air et Chaleur (cfr. Eurosystem-konsortium).

* Tuna maakt er (3.79 aan de BOB) geen geheim van dat ze inmiddels de vriendin is geworden van Roger Boas en die houdt oprecht van haar. Misschien is hij erin geslaagd met zijn relaties Tuna van alle verdere rechtsvervolging te vrijwaren. Mocht het parket van Brussel eerder dit jaar gevolg gegeven hebben aan de bekentenissen van Fortunato Israël en het dossier nr° 38.66.2330/79 niet in de vergeethoek gelaten hebben, dan zou Tuna's rol in de wapenhandel vandaag ook juridisch veel duidelijker omschreven geweest zijn.

* Tuna liet zich, net zoals Roger Boas, tegenover de Inspectie van Financiën o.m. bijstaan door Josse Dekens, fiskaal raadgever (firma: Société belge pour la Fiscalité et la Comptabilité, afgekort Belfico). Hij is de zoon van Albert Dekens, een belangrijk kabinetsmedewerker van premier VDB en zijn verbindingsman met het ACV, ook bekend als voorzitter van de zg. Kommissie Dekens. (2)

* 28.3.79: PV in dossier Montaricourt/Israel van de rijkswacht (nr° 2330) (referentie 3866.2330-79) ondertekend door Mlg Chef Lainé, Adj.Chef R.Pattyn en Commandant Tulkens. Voornoemd referentienummer betreft het dossier Fortunato Israel.

* 28.3.79: "Tijdens het verhoor geeft Fortunato Israel toe voor rekening vd firma ESH meisjes van lichte zeden te hebben geronseld en zich voor eigen rekening te hebben geprostitueerd. Zij ontkent echter een netwerk uitgebaat te hebben en a fortiori het aan Montaricourt te hebben verkocht. Het PV met dit verhoor wordt losgemaakt vh Montaricourt-dossier en afzonderlijk behandeld in het raam van een apart onderzoek. Dit laatste dossier, dat naar het schijnt voortijdig behandeld werd, bevatte echter, naast het tijdens voormelde huiszoeking opgemaakte pv, alleen maar een artikel uit Het Laatste Nieuws van 6.8.79 waarin gezinspeeld wordt op een geval van wapensmokkel en op het bestaan van een call girl net. Tegen Israel werden evenwel geen vervolgingen ingesteld." (1, p.125)

* Op de vraag waarom Fortunato Israel een apart dossier werd antwoordt Deprêtre in de 2de bende-kommissie in de kamer in 3.97 dat procureur Francis Poelman besloot dat de feiten te oud en niet goed bewezen waren. Alhoewel dit dossier was opgestart met een huiszoeking van OR Schellekens maakte het parket (Deprêtre) er een apart dossier dat zonder onderzoeksrechter werd afgehandeld en zonder gevolg geklasseerd. Van Parys wijst Deprêtre er in 3.97 op dat het bundel maar één PV bevat en eindigt op een seponering alhoewel de feiten ten laste van Fortunato Israel identiek zijn aan die ten laste van Montaricourt.

* Sommige betrokken speurders zijn er vandaag, anno 97, nog altijd van overtuigd dat het onderzoek tegen Fortunato Israel meteen werd stopgezet ingevolge een tussenkomst van Vanden Boeynants/Boas bij substituut Deprêtre. Er werd in het nieuwe dossier over Fortunato Israel nooit een onderzoeksrechter aangesteld zodat Deprêtre deze procedure volledig kontroleerde. DEPRETRE ~ VDB

* 3.79: "Bij de huiszoekingen die zowel bij Montaricourt als bij Israel werden verricht, werden adressenboekjes in beslag genomen. De BOB heeft de boekjes vergeleken om tot het besluit te komen dat wat bepaalde meisjes en klanten betreft, er overeenstemmingen zijn tussen de boekjes

van Israel en Montaricourt. Montaricourt laat uitschijnen dat Tuna israel wellicht de beste klanten voor zich heeft gehouden. De in beslag genomen voorwerpen en bescheiden werden vernietigd, bij het dossier gevoegd of aan Montaricourt teruggegeven. Montaricourt en enkele ondervraagde vrouwen hebben herhaaldelijk over orgiën gesproken. De betrokkenen hebben geen enkele naam genoemd; één van hen zei dat het ging om 'hoge ambtenaren, industriëlen, Arabische potentaten, Joodse diamanthandelaars; een andere had het over zakenlui die ze in het buitenland of in een Brussels hotel vergezelde of nog 'wat het kliënteel betreft, waren het meestal mensen uit de hoge bourgeoisie, ministers, diplomaten en veel zakenlui. Al die mensen waren Belgen en buitenlanders'. Een laatste verklaarde dat 'de meesten tot de gegoede klasse behoorden zoals diamanthandelaars, kaderpersoneel van ondernemingen en intellectuelen'." (1, p.123/24)

* 3.79: Fortunato Israel maakte zich in de Eurosystem-affaire gedurende een jaar schuldig aan 'un délit d'embauche en vue de la débauche'. Het gerechtelijk dossier tegen haar start in '79 met haar verklaring in een dossier vd sectie zeden vh parket Brussel (Deprêtre) nr° 38.66.2330/79 waarvoor nooit geen onderzoeksrechter wordt gevat en dat slechts één PV bevat. Daarnaast bestaat er ook nog een dossier nr° 38.66.4982/79 bij het parket te Brussel dat een kort onderzoek behelst. Het werd destijds al overgemaakt ad eerste Bende-commissie op verzoek van Coveliers. De BOB-Bx vraagt in voornoemd enig PV in '79 verdere instructies ah parket. Daarop volgt een kantschrift met verzoek om een nieuw en grondiger verhoor van Tuna over wie haar rekruteerde en hoe ze betaald werd door ESH. De BOB-ers vonden bij Tuna ook een foto van ene M.P. (Michael Pirkin?) die als intermediair optrad tussen een veeleisende Arabische prins en ESH. De BOB vroeg daarop toezstemming om M.P. en een beheerder van ESH te verhoren en vroeg ook het dossier Eurosystem vh Hoog Comité van Toezicht ter inzage. Daarop volgt dan een antwoord vh parket dat meedeelt dat dit dossier momenteel bij de expert is en dus niet beschikbaar. Op 19.9.79 schrijft Deprêtre dan toch een nieuw kantschrift uit om een vd Eurosystem-beheerders te verhoren. Die verklaart dat hij alleen de naam Fortunato heeeft horen vernoemen als iemand die ter beschikking stond vd Arabieren. Daarmee eindigt het dossier. Het is niet bekend of er verder nog enig gevolg aan gegeven werd. (bron 5, p.125/126)

* 3.79: Het gerechtelijk dossier tegen Israël bij het parket te Brussel draagt het nummer 38.66.2330-79. Het bevat o.m. de verklaringen van Israël maar het kwam in de vergeethoek terecht. Kort na 3.79 werd het geklasseerd zonder gevolg. De BOB-speurders (o.m. Callens) waren daarover erg verbaasd omdat in het adressenlijstje ook rijkswachtkommandant generaal Beaurir voorkwam. Het Eurosystem-schandaal kwam slechts in juli '79 in de pers. De betrokken BOB-leden hebben nadien het onderzoek ivm. Israël min of meer op eigen houtje verdergezet. In één van hun laatste pv's vroegen de BOB-ers om een huiszoeking te ondernemen bij de boekhouder vd firma Eurosystem (EHS) om er sporen in terug te vinden vd vliegtickets voor de vrouwen vd Tuna-ring die naar de Saoedische prinsen werden uitgestuurd in Wenen en elders in Europa. Het pv was gebaseerd op een informatie afkomstig uit het hoog komitee van toezicht. Toelating daarvoor kwam er nooit. * Er kwamen daarover bij de sektie zeden van de BOB-Brussel in de loop van de zomer '79 nog andere, erg precieze berichten binnen die enige verwondering wekten. Zo bv. dat het kabinet van VdB af en toe een ganse sauna afhuurde om er met gasten van de

minister een avond door te brengen. Dat gebeurde bv. in de Lotus aan het Meizerplein of in de Paddock aan de Ambiorix-square in Brussel. Andere meisjes uit het netwerk waren, in gezelschap van VdB en zijn vrienden, waaronder Roger Boas, ook op Safari geweest in Kenya waar Khashoggi toevallig ook de feërieke Mount Kenya Safari Club bezat. Maar de betrokkenen loochenden die berichten en daar bleef het bij.

* 3.79: Na de huiszoeking bij Fortunato Israel was bij de BOB in Brussel de spanning te snijden. Toen het onderzoeksteam nog maar pas uit Wezembeek-Oppem was teruggekeerd moesten de speurders al in detail uitleg verschaffen aan hun superieuren over het verloop van de huiszoeking, over de verklaring en de inbeslagname. Ze waren zeer verbaasd over die abnormale reacties bij de rijkswacht. Later stelden ze ook vast dat dit onderzoek inzake Tuna werd stopgezet. Nog geplande onderzoeksdaden naar de Tuna-ring in andere europese hoofdsteden werden afgelast. Ze hoorden er nooit meer van spreken. (Verklaring van BOB-lid Theo Jacques voor de Tweede Bendekommissie in de Kamer op 25.3.97)

VERNAILLEN

* 3.79: Tony Van Parys op 12.5.97 in de Bende-commissie-bis in de Kamer: "In het kader vd Roze Balletten is er op een bepaald moment sprake van een aantal rw-ers die een huiszoeking hebben uitgevoerd bij Fortunato Israel. Toen zij terugkwamen werden zij ter verantwoording geroepen. Hun werkmap -waarin een aantal in beslag genomen documenten zaten- is verdwenen. Wat weet U over het ter verantwoording roepen van de heren Lainé en Jacques? Wat is U bekend over het verdwijnen van die werkmap?"

* Antwoord van ex-kol.Paul Marchoul: "De verantwoordelijke voor de gerechtelijke zaken was op dat moment luitenant Steenput, inmiddels overleden maar die zaken werden zeer nauwkeurig opgevolgd door majoor Vernaillen. In die zaak was ook Corthals betrokken. Onlangs heb ik mij plots herinnerd dat zij een agenda in beslag hadden genomen waarin klanten stonden van die mevrouw. Ik denk dat ik aanwezig was inhet bureau van Vernaillen op het ogenblik dat hij heeft gebeld naar de generale staf om te zeggen dat er geen probleem meer was omdat hij die bladzijde met de naam had gescheurd. Ik kan mij niet meer herinneren wie daarbij aanwezig was in het bureau van majoor Vernaillen."

* Van Parys: "U bent formeel dat Vernaillen ad generale staf liet weten dat de bladzijde was gescheurd?"

* Marchoul: Inderdaad. Ik weet niet over welke namen het ging. Ik weet alleen dat het om een hooggegradueerde rijkswachter ging." (wdb: het gaat om Lt.Generaal Fernand Beaurir)

(bron: Getuigeverklaring van ex-rijkswachtkolonel Pol Marchoul, Hoorzitting Bende-commissie-bis in de Kamer, 12 mei 1997, pp.13/15)

* 4.79: "Montaricourt verschijnt voor de korrektionele rechtbank met haar advokaat (Guy François of Daniel Mouson?). Het dossier nr° 38661371-78 telt slechts een 20-tal stukken. Montaricourt blijft bij haar bekentenissen. Ze zegt alleen dat haar Noord-Amerikaanse 'vriend', die overigens niet werd gevonden, geen enkele schuld treft. Enkele jonge vrouwen, waarvan de adressen vermeld waren in bescheiden die bij Montaricourt waren in beslag genomen, bevestigden het bestaan vh net. Fortunato Israel, die door Montaricourt werd beschuldigd, werd ook ondervraagd." (1, p.123)

* Trad Deprêtre als openbare aanklager op voor de raadkamer?

*
* 4.1979: Affaire Virgitti (vervolg):
- Catherine Virgitti, erfgenaam vh call girl net van Mme Claude in Parijs, die van 14.12.77 tot 14.2.78 in de gevangenis zat, wordt nu door een Franse rechtbank veroordeeld tot 6 maanden met uitstel wegens proxenetisme.
- zie ook op 2.11.79

* 23.4.79: "Er werd afgesproken dat de confrontatie Montaricourt/Sarr op 23.4.79 zou plaatshebben maar Sarr kwam niet opdagen. Zij kwam wel de volgende dag maar nu weigerde Montaricourt de gevangenis te verlaten zodat er vd confrontatie niets is terecht gekomen. Het dossier vermeldt niet of de inspanningen vd BOB om de door Sarr genoemde minderjarige op het spoor te komen, iets hebben opgeleverd. Sarrs naam, haar bijnaam en haar telefoonnummer komen in de aan de commissie overgemaakte stukken niet voor." (1, p.124/25)

* 2.5.79: Vonnis rechtbank Brussel (dossier nr° 38661371-78). Lydia Montaricourt wordt veroordeeld tot 3 maanden effectief (gelijk ad voorhechtenis) en 1 jaar met uitstel van vijf jaar, een boete van 600 fr. en 5 jaar ontzetting uit haar rechten wegens pooierschap, houden van een ontuchthuis, en aansporing tot ontucht. Als haar advokaat treedt op: Mr Daniel Mouson (tel: 02-648 6146). Na de veroordeling wordt ze meteen in vrijheid gesteld maar het onderzoek loopt verder en spitst zich onder meer toe op Tuna.

* 21.5.79: Advocaat van Montaricourt verzoekt parket Brussel om teruggave vd in beslag genomen stukken waaronder het carnet.

* 6.79: Naarmate het ogenblik naderde waarop de Belgische regering tenslotte diende te beslissen over de toewijzing van het omstreden pantser-kontrakt, nam ook het verzet toe tegen de duidelijke voorkeur van de minister van Defensie voor de kandidaat-leverancier Asco/BMF. Er waren niet alleen machtige konkurrenten die zich luidop roerden, zoals Bekaert en Beherman met hun Duits voertuig, de Franse oorlogsindustrie en ook Acec met zijn Cobra. Ook op het politieke vlak groeide de oppositie tegen BMF. In de Kamer sprak zelfs de CVP-fraktie, VdB's partij, zich uit voor het toewijzen van het kontrakt aan minstens twee leveranciers in plaats van één enkele. Om de toenemende verdenking over mogelijke oneerlijke konkurrentie, bevoordeliging van Asco of zelfs korruptie op het ministerie van Landsverdediging uit de wereld te helpen en meteen het verzet te ontzenuwen tegen de ondertekening van het pantserkontrakt met Asco/BMF, vroeg vice-premier VdB in juni '79 noodgedwongen om een onderzoek van het Hoog Komitee van Toezicht naar alle kontrakten die het departement onder zijn bewind met Asco had afgesloten.

* 21.6.79: De griffier vraagt ah parket Brussel om een beslissing te nemen over de eventuele teruggave vd in beslag genomen stukken aan Montaricourt.

* 25.6.79: Interpol Paris fournit à Interpol Bruxelles des renseignements concernant Montaricourt à l'intention de la BSR de Bx.

* 29.6.79: Deprêtre maakt kantschrift over ad griffier waarin hij de beslssing vh parket meedeelt ivm de eventuele teruggave vd in beslag genomen stukken aan Montaricourt. In '97 zal blijken dat dit stuk verdwenen is.

* 2.7.79: De griffier vh parket te Brussel geeft een deel vd in beslag genomen stukken terug aan Montaricourt op basis vh kantschrift van Deprêtre. Het is niet bekend welke de niet-teruggegeven stukken waren omdat het kantschrift verloren is gegaan. Het is ook niet bekend wat er met die niet-teruggegeven stukken is gebeurd. Wel is bekend dat de 'Agenda Cartier' en het geld werden teruggegeven. Dat blijkt uit een attest van ontvangst dat op 3.8.79 door Montaricourt werd ondertekend.

* 7.79: Het konsortium Eurosystem Hospitalier wordt door de handelsrechtbank bankroet verklaard. Het schandaal is enorm en het politieke impact groot. De regering Martens I besluit, gezien de aanzienlijke eknomische en diplomatieke belangen die op het spel staan, om de Eurosystem-krisis zelf in handen te nemen en zo mogelijk op te lossen. Minstens vijf, zes ministers hebben in de zomermaanden van '79 persoonlijk wekenlang hun tijd aan dit netelige dossier besteed. Ze pleegden overleg met de top van de Société Générale en de betrokken bedrijven en ze trokken op reis naar Riad en Djeddah of stuurden een delegatie naar de Perzische golf om alsnog de potten barstend van de petro-dollars te lijmen. De ganse affaire bracht zelfs prins Albert in opspraak omdat hij in '75 persoonlijk met een handelsmissie bij het Saoedische vorstenhuis was tussenbeide gekomen ten voordele van het kontrakt van 28 miljard fr. voor Eurosystem. Hij was ook nadien nog de ganse zaak van nabij blijven volgen via zijn kabinetchef en handelsprospector Michel Didisheim, een oude kennis van de initiator van het kontrakt, Daniël Cauchie, die nu door SP-voorzitter Karel Van Miert werd bestempeld als een gangster.

* 13.7.79: Hoog Komitee van Toezicht begint onderzoek ivm Eurosystem:
* Minister van Financiën Geens neemt kontakt met de voorzitter van het Hoog Komitee van Toezicht en vraagt een onderzoek in te stellen. Dit wijst erop dat ook ambtenaren verdacht worden.

* 23.7.79: Van Miert en de gangster van Eurosystem:

* SP-voorzitter Van Miert geeft een politieke dimensie aan de zaak door te verklaren door na het partijbureau te verklaren dat hij zich afvraagt hoe de regering, andere prominenten en zelfs het hof zich voor de wagen van een gangster hebben laten spannen.

* De faling van Eurosystem brengt voor 115 personen werkloosheid met zich mee. Daarvan zijn er 70 te werk gesteld in Saoedi-Arabië en 45 in Brussel. De werf in Saoedi-Arabië betreft de bouw van 2 militaire hospitalen met elk 500 bedden, 2 cités médicales en 2 electrische centrales. In Riad is de ruwbouw bijna af maar in Djeddah zijn de werken heel wat minder ver gevorderd. Op de bouwwerven in Djeddah en Riad werken in totaal ongeveer 4.000 arbeiders, meestal Aziaten en 400 Europeanen waarvan 100 Belgen. Slechts 70 werken voor Eurosystem zelf, de anderen voor onderaannemers en partnerfirma's. Van Eurosystems Health Services maken, naast de nv Eurosystem Hospitalier ook nog de 8 partners van het konsortium deel uit.

* 24.7.79: Het parket start een onderzoek tegen onbekenden op vermoeden van bedrieglijk bankroet in de zaak Eurosystem.

* Het gerechtelijk onderzoek op vermoeden van frauduleus bankroet stootte einde juli '79 in verband met het Saoedisch kontrakt voor de bouw van de militaire hospitalen spoedig op enorme kommissielonen. Eurosystem had, zo bleek, in totaal bijna 10 miljard fr. met dit doel uitbetaald, in hoofdzaak aan buitenlanders. En onvermijdelijk kwam men toen tot de ontdekking dat er ook een raar soort verpleegsters vanuit Brussel waren uitgestuurd nog voor het kontrakt voor de bouw van de hospitalen ondertekend was. Men stelde vast dat de public relations dienst van Eurosystem in '76 grotendeels draaide rond een kaderlid in vaste dienst met de naam Fortunato Israel. Haar netwerk van call-girls had zowat overal in Europa op kosten van het bankroete konsortium meegewerkt aan het verwerven van het Saoedisch kontrakt.

* 24.7.79: Precies 4 dagen nadat het konsortium Eurosystem Hospitalier bankroet is verklaard door de handelsrechtbank te Brussel geeft de regering Martens I op 24 juli '79 aan de minister van Defensie definitief toestemming om voortaan, bij uitsluiting van alle andere konkurrenten, alleen nog met de firmagroep Asco/BMF van Roger Boas te onderhandelen over de afsluiting van het pantserkontrakt.

* 25.7.79: Premier Martens beschermt het Hof:

* In een verklaring namens premier Martens wordt het Hof bij voorbaat van elke verantwoordelijkheid inzake Eurosystem ontheven. Zijn woordvoerder noemde de aantijgingen m.b.t. de rol van leden der koninklijke familie volkomen ongegrond. (Het Volk van 26.7.79)

* Le gouvernement s'est réuni, mardi, pour faire le point sur l'affaire d'Eurosystem. A l'issue de ce conseil spécial que présidait le premier-ministre, Wilfried Martens, un communiqué a été publié indiquant que le gouvernement laisse à l'autorité judiciaire la responsabilité de ses enquêtes mais qu'elle veillera à ce que toute la clarté soit faite. (Le Soir du 26.7.79)

* 25.7.79: Het Volk over het schandaal:

* "Het failliet van Eurosystem dreigt één van de grootste schandalen te worden die het Belgisch bedrijfsleven ooit gekend heeft. Enerzijds gaat het om enorme bedragen en anderzijds zouden zeer hooggeplaatste personen in het gedrang kunnen komen. Daarom moet over deze onverkwikkelijke geschiedenis volledige klaarheid worden verschaft." (Jef Claes in Het Volk)

* 26.7.79: Onderzoeksrechter Masson onderzoekt bankroet:

* Sinds dinsdag werd onderzoeksrechter Jean-Paul Masson door de prokureur des konings te Brussel belast met een onderzoek tegen onbekenden wegens bankroet. Op de hoofdzetel van Eurosystem aan de Louisalaan werden reeds dokumenten in beslag genomen door het parket. Ook over mogelijke smeergelden werd al een onderzoek ingezet. Masson liet verstaan dat er binnenkort aanhoudingen verwacht kunnen worden.

* De BOB-ers die in het voorjaar Mme Israel ondervraagd hadden, haalden natuurlijk hun processen-verbaal weer uit de lade. Alles wat daarin betrekking had op Eurosystem werd in een nieuw pv opgenomen en doorgestuurd naar onderzoeksrechter Masson die net belast was met het geruchtmakend Saoedische dossier. En de herontdekking van de Tuna-ring bracht in de loop van de maand juli '79 duidelijk heel wat in beweging maar dan wel in omgekeerde richting. De bevoegde substituut van de prokureur des konings te Brussel, Jean Depretre, die later nog bekend zou worden als prokureur in Nijvel, verzette zich kordaat tegen elk bijkomend nieuw speurwerk naar de rol van het call-girl netwerk van Fortunato Israel in het kader van het Eurosystem-onderzoek.

* Ook in politieke kringen maakt men zich in de loop van juli '79 danig ongerust over de wijze waarop het koningshuis en vooral de naam van prins Albert in opspraak dreigde te komen in deze affaire. Er werd dus van hogerhand duchtig op de rem geduwd. Daarbij had vooral de vice-premier en minister van Defensie geen reden om opening van zaken te eisen, integendeel. Het verder onderzoek naar het call-girl net zou onvermijdelijk van Eurosystem in 1976 voeren naar Asco in 1979. Mme Israel en haar call-gril-net vormde de erg vervelende link tussen twee militaire kontrakten van tientallen miljarden, het ene van Eurosystem met de Saoedi's en het andere van Asco/BMF met de Belgische minister van defensie Vanden Boeynants.

* 27.7.79: Kommissies voor 4 Arabieren:

* Au total, les commissions portaient sur un peu plus de 8,2 milliards de fr. Selon les documents officiels soumis au fisc par PRB, agissant pour le compte de sa filiale Eurosystem, les bénéficiaires sont au nombre de quatre, tous Saoudiens. Les montants qui leur sont destinés ne sont pas également répartis. Le versement des commissions devrait être étalé en plusieurs tranches, libérables selon l'état d'avancement des travaux. L'une d'entre elles, portant sur plus d'un milliard de francs, a au moins été payée, puisqu'elle a fait l'objet d'une mesure de dérogation fiscale accordée par arrêté ministériel. D'autres ont peut-être été versées par Eurosystem mais à notre connaissance n'ont pas obtenu, en tout cas jusqu'ici, la même autorisation d'immunisation.

(Guy Depas dans Le Soir du 27.7.79)

* 27.7.79: Onderzoek naar filiaal in Beiroet:

* De anti-fraude brigade van de belastingen zou de boekhouding doorzocht hebben van een Brussels bedrijf dat voor rekening van de failliete nv Eurosystem werkte in Beiroet. Eurosystem had nl. een filiaal in Libanon, ESH Health Testing Center. Libanon is steeds een belastinghaven geweest.

* Wat het Hoog Komitee van Toezicht betreft: een bliksemonderzoek werd ingesteld naar de mogelijke rol van bepaalde ambtenaren. De aanvraag om belastingsvrijstelling te bekomen op de uit te betalen 8,5 miljard aan geheime kommissielonen werd destijds blijkbaar in eigenaardige omstandigheden afgehandeld. Het Hoog Komitee zou reeds tot bepaalde konklusies gekomen zijn.

* Wat het gerechtelijk onderzoek betreft, zou onderzoeksrechter Masson reeds dossiers en dokumenten in beslag laten nemen.

* Anderzijds zouden verschillende personen, die mogelijk meer weten over wat er gebeurde, ijlings het land verlaten hebben. Dit wordt uit goede bron vernomen. (Jan Bauwens in Het Laatste Nieuws van 27.7.79)

* 1.8.79: Tuna wordt op 1 augustus '79 via een coververhaal in Knack voor het eerst in de media met een foto opgevoerd i.v.m Eurosystem.

* 2.8.79: Doodsbedreigingen tegen Tytgadt:

* Bij het parket te Gent werd door een zakenman klacht neergelegd. Onbekenden hadden aan zijn adres doodsbedreigingen geuit. Het parket te Brussel heeft anderzijds een journalist van een Franstalig Brussels blad (financiële rubriekleider bij LLB - Fred Sluze?) gehoord die in juni eveneens werd bedreigd. (Later wordt door LLB ontkend dat de journalist doodsbedreigingen zou gekregen hebben. Hij werd alleen maar wat onder druk gezet door de zakenwereld en Tytgadt had daar in zijn verklaring voor de prokureur in Gent naar verwezen).(La Cité schrijft dat de LLB-journalist alleen maar gewaarschuwd werd door een medewerker van Gehot dat te veel details over de kommissielonen vanwege de belanghebbenden gevaarlijke reacties zou kunnen uitlokken). (Jan Bauwens in Het Laatste Nieuws van 2.8.79)

* 3.8.79: Louis De Lentdecker over Tuna, Eurosystem en Asco:

* "Eurosystem had, lang voor de financiële moeilijkheden een indrukwekkend aantal prostituées uit Europa en Amerika in dienst om overal Arabische petroleum- en andere prinsen ter wille te zijn. Alle officële en officieuse logenstraffingen ten spijt, ondanks het zonder gevolg klasseren van bepaalde leerrijke dossiers, ondanks de inspanningen om de politiediensten op een zijspoor te knellen, kan niet worden geloochend dat tientallen lichte meisjes werden ingezet om de plannen van Eurosystem te dienen. Hun bazin, Tuna, verbleef in Wezembeek-Oppem en kwam voor op de personeelslijsten van een multinational. Zij is (of was) de zielsvriendin van één der hoge omes die de BMF-pantserwagens aan het Belgisch leger bezorgen. Begin dit jaar signaleerden we hier dat steenrijke oliesjeiks, strenge diplomaten, hoofse prominenten, progressieve kunstenaars, geleerde wetenschapslui van internationaal niveau jarenlang van kostbaar vrouwelijk schoon snoepten in de building

Brusilia in Schaarbeek. De bazin van het luxebordeel, Lydia Montaricourt, werd na een onderzoek van de BOB opgesloten en veroordeeld tot drie maanden effectief en één jaar voorwaardelijk. De rechters waren mild voor haar: men zei dat zij en haar talrijke binnen- en buitenlandse medewerksters instonden voor een 'propere prostitutie'. Zodra men prinsen over de vloer of in bed krijgt, is men 'proper'. Lydia Montaricourt was zeer diskreet. Ze hoopte dat dankzij haar de rest van de Brusilia-aktie in de vergeetput zou komen."

* "Hoezeer sommigen thans te keer gaan om het bestaan van Tuna te loochenen, het is een feit dat zij op de personeelslijst van Eurosystem voorkwam, dat zij als lid van het kader betaald werd en zeker was van RSZ en pensioen. Wie terzake twijfel koestert, kan inzage vragen van een veelbetekenend dossier dat nu -zonder dat iemand precies weet waarom- diskreet werd gesloten. Tuna heeft op zeker ogenblik in één week per vliegtuig dertig vrouwen naar één prins gestuurd. De dames kwamen heelhuids, na gedane taak, terug naar de hoofdzetel en dankzij het kleine procent op de kosten en de inkomsten konden Tuna en Lydia miljoenen opstrijken nadat elk meisje minstens 10.000 fr. per dag had gewonnen."

* "Gisteren werd ten onrechte gemeld dat zakenlui en journalisten in verband met hun uitlatingen of geschriften over Eurosystem met de dood werden bedreigd. De personen die vrezen dat in verband met Eurosystem niet alleen de aktie van de dames maar ook hun financiële bedoelingen werden blootgelegd wagen zich niet aan bedreigingen. Ze hebben werk geneoeg om het geheel diskreet te houden. Zo wordt geageerd om drie dossiers in verband met Eurosystem hetzij op de lange baan hetzij geklasseerd te krijgen. Met één van die dossiers is dat gelukt. Het zou jammer zijn moest men de huidige politieaktie remmen of naar anderen schuiven om bepaalde mensen te redden. Vroeg of laat komt toch de ganse waarheid aan het licht. Tuna heeft lange tijd gedacht dat zij onaantastbaar was als hartsvriendin van een eminente figuur van Akzo (nvdr: bedoeld is natuurlijk Asco) die via BMF pantsers levert. Zij vergiste zich."

(LDL in De Standaard van 3.8.79)

* Nota wdb: LDL is een nauwe vriend van VdB sedert de naoorlog. Zijn zoon Jacques zal in de jaren '70 tot magistraat bij het Brussels parket benoemd worden. Jacques De Lentdecker werd nadien kabinetchef van Justitieminister Wathelet en is anno '97 advokaat-generaal en adjunct van procureur-generaal Van Oudenhove te Brussel.

* Het netwerk van Tuna en Lydia Montaricourt (200 meisjes) beschikte met Eurosystem ook over een pretvilla in Riad waar Europese en Amerikaanse vrouwen kwamen.

* Op het moment dat Eurosystem failliet ging, kon de firma blijkbaar zoveel vrouwelijk personeel gebruiken dat het eigen net van Tuna en Lydia soms niet volstond. Eurosystem kon dan steeds beroep doen op een net van callgirls van een bevriende onderneming (wdb: Asco?) waarmee veel belangengemeenschappen bestonden.

* In het fraude-onderzoek wordt er thans druk gezocht bij PRB die verschillende taken opknapte voor Eurosystem, bv. de computerdiensten.

(Jan Bauwens in Het Laatste Nieuws van 2.8.79)

* De 200 callgirls werkten voor Eurosystem onder de dekmantel van kontrakten voor verpleegsters (met een duurtijd van 2 jaar). Deze diensten aan Saoedi's en sommige Belgen werden betaald uit een reservefonds van de firma. Mevr. Tuna X, toen public relations directrice van ESH, was belast met de gang van zaken voor dit deel van het kontrakt.
(Alain Guillaume in Le Soir van 3.8.79)

* 3.8.79: Staking van betaling Eurosystem vanaf 20.1.79:

* On a appris jeudi que le tribunal de commerce a reporté au 20 janvier '79 la date de cessation de paiement de la société ESH déclarée en faillite. Cette décision devrait permettre aux autorités judiciaires d'étudier tous les paiements exécutés par la société durant les six derniers mois de son existence, d'en apprécier les motifs et, éventuellement, d'en réclamer le remboursement. (Alain Guillaume dans Le Soir du 3.8.79)

* 4.8.79: P.D.G. en Eurosystem Libanon:

* Op 4/5 augustus '79 schrijft Het Laatste Nieuws/De Nieuwe Gazet onder de titel 'Eurosystem: onderzoek verlegd naar Libanon':
"De verbinding Libanon-Eurosystem loopt naar de mening van de politieke kringen via een vervallen huis in de Belliardstraat te Brussel. Op nr° 39 zijn daar enkele firma's gevestigd ..."

* Op 8.8.79 schrijft Mr Constant-Hubert Maquet, advokaat van de firma P.D.G., aan de krant een brief:
"Deze bewering is totaal tegenstrijdig met de waarheid en van die aard om schade toe te brengen aan de goede faam van de maatschappij P.D.G. De enige aktie van P.D.G. in de zaak Eurosystem bestond er in welwillend op te treden door op het gepaste ogenblik het bestuur van de Generale Maatschappij van België, PRB en Eurosystem te waarschuwen betreffende problemen die in de toekomst zouden rijzen en oplossingen aan te duiden zolang er nog tijd was. P.D.G. heeft bij die gelegenheid de nadruk gelegd op het betreurenswaardig gevolg dat een gebrek van regeling van deze problemen zou hebben op andere Belgische maatschappijen die ernstig werk leveren in Saoedi-Arabië."

* Dezelfde brief werd op 25 oktober '79 ook overhandigd aan Frank De Moor van Knack. De afgevaardigde-beheerder van P.D.G., Jean-Marie Detournay, verklaarde rond dezelfde tijd telefonisch aan De Moor dat hij met zijn bedrijf al vele Belgische firma's aan kontakten hielp en o.m. in Saoedi-Arabie zo goed thuis is dat hij destijds wijlen Joseph Sévrin van PRB/Eurosystem waarschuwde voor de moeilijkheden bij de hospitaalbouw. (2)

* WDB: PDG is in '79 de firma van baron Benoit de Bonvoisin, de schatbewaarder van de Cepic en de rechterhand van Vanden Boeynants. PDG huurt het pand in de Beliardstraat waar ook de zetel van Cepic gevestigd is. In een ander huis van de Bonvoisin in de Dekenstraat 5 te Brussel is de zetel gevestigd vh extreemrechtse blad Nouvel Europe Magazine (NEM) dat door de baron wordt gecontroleerd en waar Francis Dossogne, de leider vh Front de la Jeunesse, full-time bezoldigd wordt als redacteur van de NEM.

* 23.8.79: Hoog Komitee onderzoekt kommissielonen:

* "Au sujet des commissions, on laisse entendre, dans les milieux judiciaires, que le premier rapport du Comité Supérieur de contrôle aurait abouti à la conclusion que la procédure suivie en '76 par les Finances était correcte, puisque seule une exemption provisoire de taxation a été accordée à l'époque. En revanche, l'enquête porterait maintenant sur les conditions d'octroi, par le ministère suivant (ndwdb:Geens), de la première -et unique- autorisation officielle de paiement de 2 milliards de Fr." (La Libre Belgique du 24.8.79)

GESCHIER E.H. Libanon

* 9.79: Geschier, El Turck en Eurosystem in Libanon:
* Nouvel Europe Magazine meldt dat een Belgische delegatie, bestaande uit vier man, Beiroet heeft bezocht i.v.m. het projekt Eurosystem Hospitalier, nl. A. Smets, ondervoorzitter, dr. G. Peters, directeur médical, Don Flynn, expert in hospitaalprogrammatie, en Amand Geschier, international marketing manager van ASE-Europe. Ze waren vergezeld van hun Libanese zaakgelastigde Elie el Turck.
* Pierre-Louis Lecour schrijft: "Eurosystem a en route au Liban un projet de 5 milliards belges dont le financement est assuré. Nous en avons eu la confirmation par Mr. Elie el Turck, qui, citoyen libanais, dirigeait Eurosystem au Proche-Orient."
* Eurosystem Hospitalier beschikte in Beiroet over een filiaal, nl. ESH Health Testing Center, dat slechts funktionneerde als doorgeefluik voor vluchtkapitaal. (WVDW in De Morgen van 25.1.80)
* WDB: In september '79 zou er in de Belliardstraat 39 (zetel van PDG en van de Cepic) een huiszoeking ondernomen zijn i.v.m. een wapenhandel voor de Falangisten via Eurosystem Libanon waarbij de Bonvoisin en Bougerol zouden betrokken geweest zijn. In '76 ondernam Geschier een reis naar Libanon waar hij kontakt had met Danny Chamoun. Volgens Gol was Faez Al Ajjaz in '75 betrokken in een wapenhandel met Libanon ter waarde van 1 miljard fr. Einde '75 signaleert Le Canard Enchaîné wapenhandel van België naar Libanese falangisten via Marseille met Samir Souky.
* WDB: De wapenhandelaars Geschier en Faez Al Ajjaz zijn nauw bevriend met de Bonvoisin. Elie el Turck maakt deel uit van de extreemrechtse organisatie 'Euro-Droite' die in België wordt geleid door Francis Dossogne die zelf meer dan eens een bezoek aan Libanon bracht.

GESCHIER - DE BONVOISIN.. EL TURCK

* 5.9.79: 253 schuldvorderingen in Eurosystem-faling.

- 10.9.79: Complément d'enquête demandé à la gendarmerie na de veroordeling en de nakende uitwijzing van Lydia Montaricourt. Men wil ook Israël uitwijzen maar haar onderzoek is nog niet beëindigd omwille van het complément d'enquête dat werd gevraagd.

* 14.9.79: Lettre du ministre des Affaires étrangères Henri Simonet à son Altesse Royale le Prince Albert à propos de son rôle dans l'affaire Eurosystem Hospitalier.

* 1979: Substituut Deprêtre laat de Jonathan sluiten. (verklaring van Deprêtre voor de 2de bendekommissie in de Kamer in 3.97)

- 19.9.79: Rijkswacht-verslag aan de Dienst Vreemdelingen. Daarin staat vermeld dat Israël een ontuchthuis exploiteerde aan de avenue Bertrand waar ze rendez-vous had maar ze heeft de zaak verkocht aan Montaricourt en werkt nu voor Plexycca. Het verslag is ondertekend door MdLChef CALLENS en Chef de Service JACQUEMYN.

* 19.9.79: Volgens kamerlid Viseur (lid bendekommissie II in 3.97) vraagt Deprêtre op deze datum het verhoor van een beheerder van Eurosystem (ivm de call girls?) maar dit kantschrift werd blijkbaar nooit uitgevoerd. Deprêtre antwoordt als getuige ad kommissie in 3.97 dat hij zich daarvan niets herinnert. Dat betekent het einde vh dossier lastens Fortunato Israel.

* 9.79: Spoedig werd duidelijk dat men op het kabinet van VdB in daarna volgende weken bepaald zenuwachtig werd omwille van de mogelijkheid dat in de delikate onderhandelingsfaze met Asco/BMF inzake het pantserkontrakt dankzij het speurwerk van de zedensectie vd BOB in Brussel nog meer zou aan het licht komen over de Tuna-konnektie. Minister van Defensie Vanden Boeynants had op dat moment op zijn kabinet iemand in dienst genomen die uitstekend geschikt was om nauwlettend onder kontrole te houden wat er bij de BOB-Brussel over het call-girl-net verder nog ontdekt kon worden. En dat was de opdracht van adjudant-chef André Louis, inmiddels op rust maar gedurende vele jaren de chef van de Brusselse BOB. Hij kende de bewuste BOB-ers stuk voor stuk en duw was hij de geknipte man voor 'operatie doofpot'. Louis bleef niet bij de pakken zitten op de vooravond van het afsluiten van het pantserkontrakt. Dat bleek toen sommige Brusselse BOB-ers, belast met het speurwerk naar de Tuna-konnektie, in september/oktober '79 door hun vroegere baas gesomeerd werden om op het kabinet van VdB verslag te komen uitbrengen over hun Tuna-onderzoek. Hij vroeg hen vlakaf wat er ten laste van VdB zoal in hun dossier stak en wees er hen op dat deze affaire hun carrièere ernstig zou kunnen schaden.

* 19.9.79: Fraude via Genève en dubieuze schuldvorderingen:

* De onderzoeksrechter belast met het Eurosystem-onderzoek, mevr. Lilly Beaupain, zal volgende aspekten moeten onderzoeken:

* Vier Belgen hebben via een fiduciaire in Genève voor bijna 200 miljoen fr smeergeld opgestreken van Eurosystem. Ze hebben onderhands geprofiteerd van de ministeriële toelating inzake de geheime kommissielonen van Eurosystem en voor hen betreft het eigenlijk fiskale fraude.

* Eurosystem heeft zelf meer dan 570 miljoen fr. als extra en niet belastbare winst opgestreken via deze fiduciaire in Genève.

* PRB, hoofdaandeelhouder van Eurosystem, heeft circa 430 miljoen fr. via niet belastbare, Zwitserse kanalen opgestreken. PRB zou aanvoeren dat de firma die 430 miljoen als kommissieloon kreeg in ruil voor de 410 miljoen fr. die het ter beschikking van Eurosystem heeft gesteld toen dit filiaal tegenover de Arabieren de nodige uitvoeringswaarborgen moest tonen na de ondertekening van het kontrakt. Nochtans was PRB hoofdaandeelhouder van Eurosystem waarin de PRB-topmanagers Bradfer en Sevrin beheerders waren. PRB heeft anderzijds een schuldvordering ingediend van 164 miljoen fr.

* De nv Sports Promotion International (SPI), een filiaal van FN, ontving via dezelfde Zwitserse kanalen ongeveer 370 miljoen fr. Beheerders daarvan zijn baron Jean Poncelet, Jean van der Rest en Pierre Minet van FN. Het Luxemburgse FN Research and Development sa heeft een schuldvordering van 1,3 miljoen fr ingediend omdat het enkele kontakten in Saoedi-Arabië zou verzorgd hebben. De FN-toplui zullen moeten uitleg

verstrekken over deze 370 miljoen fr. aan kommissielonen, vooral omdat SPI/FN zichzelf ook aandient als één van de schuldeisers van Eurosystem. FN en PRB hebben dus globaal wellicht 1 miljard fr. aan belastingen ontdoken in België door via Zwitserland geheime kommissielonen naar België terug af te leiden die de minister van Financiën alleen voor Saoedi-Arabië had toegestaan. De 8 overblijvende partners van Eurosystem vorderen samen 6,5 miljard Fr.

* 22.9.79: Opening vh gerechtelijk dossier 'Pinon' op parket in Nijvel zonder onderzoeksrechter. (nr° 38.91.1005-79):

* Dit oorspronkelijk luik vh dossier kreeg later de de benaming 'Farde Bettens'. Dit eerste luik wordt later aangevuld met een 2de luik 'Dossier Pinon. Enquête complémentaire' aangevuld met 'pièces du dossier 348/81 (uit dossier 348/81 Incendie de Pour van OR de Biseau de Hauteville in Brussel). Het derde luik betreft 'Réouverture du dosqsier initial' in 8.80. Deze drie luiken werden door het parket-generaal Brussel in '96/97 ter beschikking gesteld vd Bende-commissie-bis.

* Initiële opening vh dossier Pinon contra Bettens op parket in Nijvel start met een klacht van dr.Pinon op 22.9.79 bij de politie van St.Genezius-Rode (woonplaats van Pinon) Op 29.3.79 had Pinon een scheidingsprocedure ingezet met Jeuniau waarbij jeugdrechter Agneesens werd belast met een regeling inzake het hoederecht vd kinderen. Op 30.8.79 laat Pinon door Bob Louvigny in Genval een bandopname maken van bekentenissen van Jeuniau inzake overspel (dr.Bettens). Deze audio-cassette wordt veel later door dr.Pinon overhandigd ad sectie zeden vd GPP-Brussel. Op 7.9.79 was er bij Pinon een inbraak geweest waarbij, volgens hem, gezocht werd naar audio-cassettes. Op 27.9.79 wordt tegen dr.Bettens uit Waterloo een pv opgemaakt wegens 'incitation à débauche'. (Bron 5)

LOUVIGNY

* Jeuniau was secretaresse op Landsverdediging. (bron: Tony Van Parys, Hoorzitting van 21.3.97 vd Bende-commissie-bis, p.45)

* 26.9.79: Kommissielonen en schuldvorderingen:

* Een aantal beheerders van Eurosystem kunnen gerechtelijk in moeilijkheden komen met de faling van deze firma. In de anti-krisiswet van 4.8.78 werd artikel 63 van de Wet op de handelsvennootschappen zodanig uitgebreid dat beheerders voortaan persoonlijk kunnen aansprakelijk gesteld worden voor grove fouten die mee de faling kunnen in de hand gewerkt hebben van de firma die ze beheerden.

* In het kontrakt van 28,5 miljard fr. werden 8,5 miljard fr. aan kommissielonen voorzien en uitgegeven, d.w.z. 30%. Daarvan gingen er 7 miljard fr. naar de prinsen in Saoed-Arabië, d.w.z. 24,5%. Blijft er nog 1,6 miljard fr. (5,5% van het kontrakt) over waaromtrent er nog geen uitleg is verstrekt. De toelating om de geheime kommissielonen fiskaal aftrekbaar te stellen, slaat alleen op het gedeelte dat bestemd was voor personen in Saoedi-Arabië, nl. 7 miljard fr. De 1,6 miljard valt daar niet onder en zou dus frauduleus kunnen zijn. De vraag is welke minister van Financiën heeft toegelaten dat vier kopstukken van Eurosystem, de firma PRB en het FN-filiaal SPI samen ongeveer 1,6 miljard fr. (5,5% van het smeergeld) onbelast in handen kregen. Daaronder vallen de vier Belgen die via een Zwitserse fiduciaire 253 miljoen fr. opstreken. Verder is er ook een bedrag van 570 miljoen fr.(2% van het kontrakt) dat Eurosystem zelf opstreek als extra en dus niet-belastbare winst via een fiduciaire

in Genève. Volgens Le Soir waren de belastingdiensten wel degelijk op de hoogte van deze transaktie.

* Deze krant meldt ook dat de fiskus wel degelijk op de hoogte was van het bedrag van 430 miljoen fr. dat PRB via Zwitserse, niet belastbare kanalen opstreek. Het bedrag staat, volgens die krant, wel degelijk in de boekhouding vermeld. Artikel 23 van het Wetboek van Inkomstenbelasting laat nl. toe dat een bedrijf een belastingvrije provisie aanlegt met het oog op toekomstige kontrakten. (2)

* Dans un communiqué de presse, la FN déclare: "L'information selon laquelle SPI aurait reçu ou devrait recevoir 370 millions de fr. à titre de commission par l'intermédiaire d'une fiduciaire suisse est dénuée de tout fondement. Ni la FN ni ses filiales n'ont jamais reçu et n'attendent le moindre paiement dans l'affaire Eurosystem." (La Libre Belgique du 29.9.79)

* 15.10.79: Paul Vanden Boeynants neemt plots en totaal onverwacht ontslag als vice-premier en minister van Defensie in de regering Martens I. Officieel zette de gangmaker van Martens I die stap om partijvoorzitter te worden van de PSC. Maar insiders wisten dat zijn gedwongen vertrek alles te maken had met het fel aangevochten pantserkontrakt met zijn vriend Roger Boas. VdB vreesde dat hij door het verder uitlekken van zijn relatie en die van Boas met het call girl-netwerk zowel zijn ministerpost als het pantsercontract zou kwijtspelen. Daarom besloot hij contract te redden door zijn ministerpost op te offeren. Hij rekende er vast op dat hij als nieuwe partijvoorzitter van de PSC via de Cepic toch zijn politieke macht achter de schermen zou kunnen behouden.

79 DEPRETRE → NYVEL

* 10.79: Deprêtre verlaat parket Brussel en wordt procureur des konings in Nijvel.

* 31.10.1979: Bougerol, Louis en Tuna op kabinet VdB:

- Frank De Moor beëindigt zijn artikelelserie in Knack over Asco, Eurosystem en de Tuna-ring met de mededeling dat op het kabinet van VdB majoor Bougerol en ex-adjudant Louis vd BOB opdracht hebben om te speuren naar perslekken ivm. Asco en het pantserkontrakt.

- Hij schrijft ook: "Mocht het parket van Brussel eerder dit jaar gevolg gegeven hebben ad bekentenissen van Tuna Israel en het dossier nr° 38.66.2330-79 niet in de vergeethoek gelaten hebben dan zou Tuna's rol in de wapenhandel vandaag ook juridisch veel duidelijker omschreven zijn."

* * 2.11.1979: Affaire Virgitti (vervolg):

- Mme Dominique Robert wordt in Parijs gearresteerd. Ze wordt ervan verdacht een netwerk van luxe-prostitutie te beheren voor rekening van Catherine Virgitti die in april '79 tot 6 maanden met uitstel veroordeeld werd wegens proxenetisme. De onderzoeksrechter in deze zaak is Jean-Louis Bruguière.

* 18.12.79: De voorzitter van het Hoog Komitee, topmagistraat en VdB-intimus baron Charles, laat aan premier Martens weten dat het onderzoek naar de vroegere Asco-kontrakten niets strafbaar aan het licht heeft gebracht. Drie dagen later neemt de regering Martens I het besluit om het kontrakt voor de bouw van 1.039 pantservoertuigen voor het leger met de firmagroep Asco/BMF van Roger Boas te ondertekenen. Dat zowel de voorzitter van het Hoog Komitee als de eerste-minister het toen nodig vonden te verklaren dat er geen strafbare feiten waren aan het licht gekomen, wees wel op een gebrek aan strafrechtelijk bewijs van korruptie maar niet op het wegvallen van het vermoeden van schuld.
Omdat eerste-minister Wilfried Martens einde '79 wel publiek de belofte deed om het Asco-rapport van het Hoog Komitee 'binnen de limieten van de wet' publiek te maken en omdat het rapport tot op vandaag nog altijd niet werd vrijgegeven, is dat vermoeden van schuld altijd blijven bestaan.

* 1979/80: Le docteur Pinon, patron du service de santé mentale d'Etterbeek, esy en instance de divorce de Josianne (Anne) Jeuniau. Vers 79/80, il a une stagiaire psychologue du nom de Danielle Beresofski qui quitte alors le service et part habiter en Suisse. (Rapport Peelos/Etienne du 22.2.89)

* 1980: La police d'Overijse entâme une enquête judiciaire concernant le club privé 'G-Planet' à Overijse au nr° 107 Hengstenberg exploité par Gilbert Vangrunderbeek (Sterrebeek 1938°) domicilié à Leuven, Tiensestraat 135. Ce club est spécialisé dans le sexe de groupe/échange de partenaires. Des articles de presse font état d'une liste de 2000 membres à ce club dont plusieurs ministres et d'un membre de la famille royale.

* 26.6.80: Minister van Financiën Henrion verklaart op een interpellatie van SP-kamerlid Mangelschots "dat, in tegenstelling tot wat sommigen vrezen, de zaak Eurosystem Hospitalier volledig zal onderzocht worden".

* 13.6.81: L'enquête concernant le club G-Planet à Overijse est repris par la BSR de Louvain (Marc Tollet/Paul Verdurme). Dossier nr° 38.36.2228/80 vh parket Brussel. Une descente est organisée avec 20 personnes (BSR + douane + 3 photographes). Le matériel photo obtenu prouve sexe de groupe/échange de partenaires. Identification de 40 personnes. Il y aussi des présomption de sexe avec des mineurs.

* La PJ de Bruxelles s'est également occupé de G-Planet.

* 24.6.81: De Brusselse substituut Alain Winants verklaart ad Vreemdelingenpolitie ivm het dossier Fortunato Israel: 'Affaire classée sans suite'. Het gaat om dossier nr° 38.66.4982-79.

* 1981: Danielle Beresofski, en instance de divorce, revient en Belgique au service du docteur Pinon à Etterbeek en vue de terminer son mémoire.

TUNA - PINON - AGNEESSENS - GAROT. BRAND 'POUR'

Elle lui explique avoir une amie du nom de Christine Doret qui participe à des partouzes avec son épouse. Dans ses partouzes sont mêlés des enfants mineurs confiés par le juge de la jeunesse Agneessens de Nivelles. Beresofski et Doret habitent Louvain-la-Neuve. A la demande de Pinon, Beresofski organise un diner à son domicile avec Doret auquel participe aussi Jean-Claude Garot. Durant la soirée, Doret explique les partouzes avec VdB, Beaurir, Vastapane, le prince Albert et Guy Mathot. Elles ont lieu au domicile du docteur Bettens à Waterloo et dans une villa de Blaton près du Golf du Bercuit. Doret mentionne une certaine Tuna qui organise ses partouzes avec des hommes politiques afin de les compromettre dans des magouilles avec l'Arabie. Garot enregistre toute cette conversation à son insu. En l'apprenant, Doret réagit violemment. Dans les jours qui ont suivi ce diner, Garot reçoit un coup de téléphone de l'avocat Vincent Vandenbosch et de l'ex-épouse de Pinon. Ils insistent pour que Garot ne publie pas l'exposé de Christine Doret. Garot refuse. Peu de temps après intervient l'incendie du journal Pour. (Rapport Peelos/Etienne du 22.2.89)

BRAND POUR

* 5.7.81: Brandstichting bij het weekblad Pour. Dossier olv OR de Biseau de Hauteville in Brussel.

* 14.8.81: PV 16929 du commissaire Frans Reyniers dans le dossier du JI Francine Lyna à charge de Gérard Degrendel (1965°) du chef d'incendie volontaire dans le Home Suzanne Van Durme à Rhode-Saint-Genèse, Golflaan 44. Degrendel est placé au home depuis environ un an et demi par le juge Anneessens de Nivelles.

* Exposons avoir été avisé ce 14.8.81 à 00.10h par le magistrat de service Peperstraete de ce qu'un incendie volontaire avait eu lieu dans le Home Suzanne Van Durme. Peperstraete nous également signalé qu'une descente du parquet était prévu ce jour à 9h. Nous nous sommes rendus, en compagnie des inspecteurs judiciaires Lanoy André et Hendriks Patrick et Turksin Roger, opérateur à notre labo, sur les lieux ou nous avons rencontré le JI Lyna, son greffier, le substitut Peperstraete et Vaneste, expert en incendies. Sur place nous avons rencontré l'adj.Steenhouwer Jean (Gd.Rhode-St.Genèse). Celui-ci relate les faits comme suite:Le 13.8.81 vers 22h, la gendarmerie de Rhode a été avisée qu'un incendie avait éclaté dans le home Van Durme. De l'enquête fait sur place par la Gd., il résultait que Degrendel avait le 13.8.81 vers 18h allumé un journal dans sa chambre et qu'il l'avait jeté enflammé dans la corniche du home dans le but de faire partir les mouches et les guêpes. Le feu semble avoir couvé depuis ce moment-là jusqu'aux environs de 22h quand il été constaté le grenier du home était en flammes. Les pompiers avisées ont essayé en vain de circomscrire le feu. Les 3/4 du home ont été détruits. En tenant compte du risque d'effondrement nous nous sommes limités à effectuer des constatations de l'extérieur Sur place nous avons découvert un morceau d'une revue Mickey partiellement consumé. D'après Degrendel, il s'agit du journal qu'il a allumé pour chasser les guêpes. Au moment des faits sept pensionnaires et l'éducateur Lesort Gilles (né à Sarrebruck, RFA, 8.1.5. et domicilié à Ixelles, rue Jules Bouillon 14) étaient présents dans le home. Personne n'a été blessé. Degrendel a été déféré au juge de la jeunesse. Dont acte.

* Peelos: Home Van Durme is in zeer verdachte omstandigheden afgebrand waarbij de hele administratie werd vernietigd. De zaak werd zonder gevolg geklasseerd. Ik meen mij te herinneren dat de brandstichter

BRAND HOME VAN DURME

een minderjarige was die daar geplaatste was door jeugdrechter Agneessens uit Nijvel. Wat mij in deze zaak verwonderd heeft was dat Reyniers de vaststellingen heeft gedaan alhoewel hij niet met weekdienst was. Het home is afgebrand tijdens een week-end. Als men met weekdienst is doet men normaal de vaststellingen tijdens het week-end maar hier was het Reyniers die het deed. (Peelos in de Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* Op 17.1.91 wordt de brandstichter op PV verhoord in kader van het onderzoek van OR Bulthé (Dossier Roze Balletten). Hij verklaart: "J'ai été placé au Home Van Durme à trois reprises par le juge Agneessens, à savoir deux fois dans le Centre d'observation et une fois dans le home. Je situe mon dernier séjour dans le home qui brûlé au mois d'août 1982. Pour en venit à l'incendie, il y avait un nid d'abeilles que j'ai voulu chasser en y mettant le feu. Malheureusement, la maison était vieille et cela a mal tourné." En verder zegt hij in 1.91: "Il y environ six à huit mois, soit aux environs de mai/juin 1990, un homme s'est présenté comme étant de la PJ." (Citaat uit verklaring van Tony Van Parys in de Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* 2.82: Commissaris Yves Zimmer stapt vd GP in Arlon over naar de centrale sectie vd GP-Brussel. Kort nadien leert hij bij de GP-Bx Francis Dossogne kennen die er verhoord wordt door een inspecteur vd sectie van Zimmer ivm het Front de la Jeunesse. Dossogne wordt spoedig een vaste informateur van Zimmer die tot in '88 verbonden blijft ad zedensectie vd GP-Brussel.

* 27.2.82: De Brusselse onderzoeksrechter Jean-Pierre Collin opent tegen Roger Boas en Asco een strafdossier omwille van mogelijke fiskale fraude. Het zal tot na '89 duren vooraleer deze zaak zijn beslag krijgt voor de rechtbank.

* 1983: 2de dossier rechtbank Brussel tegen Montaricourt: nr° 3897.3787-83. Dit dossier werd zonder gevolg geklasseerd. Vermeld wordt als souteneur: BRENT, Plot, geboren 27.12.1953.

* 21.4.83: Overlijden van Sibylle GOHLA, een prostituée, aan wurging in een appartement in Hannover, West-Duitsland. In haar telefoonboekje komen o.m. volgende namen voor: - SANDER, Silvia in Amsterdam - TUNA, Brussel, tel: 241 99 84 - BARBARA, Paris, tel: 520 75 01 - RENATE, Paris, tel: 74 75 402 - SONJA, Suisse, tel: 00-4141-6147 - ZIMMERMANN, Els, Zürich, tel: 00-411 20 25 484 - MAISEN, Clau, tel: 00-441-25 20 714

* 10.83: Vertrouwelijk verslag vd GP-Luik over een lang gesprek met een persoon die veel weet over de Jonathan-sexclub en zijn klanten. Leden zijn Francis Dossogne en figuren uit het milieu. De patron vd Jonathan nam foto's, filmde of maakte video's met het oog op chantage. Hij provoceert ook meisjes om bepaalde klanten te compromitteren. Hij boft ermee in zijn bankkluis chantagemateriaal op te slaan, bv.over Bultot. (bron 5)

* 25.4.84: Mireille Van Houtvinck, de vriendin van de overleden Paul Latinus, verklaart in Bende-dossier in Charleroi dat ze twee getypte pagina's las over de zaak Pinon met daarbij de vermelding van Guy Mathot en twee minderjarigen die overleden zijn en met de deelname van een geneesheer." (bron 5)

* 9.10.84: Dossier Eurosystem voor de Raadkamer:

* OR Lilly Beaupain heeft na vijf jaar haar onderzoek in de zaak Eurosystem afgerond. Het dossier wordt vanaf dinsdag 9 oktober door de Raadkamer te Brussel elke dinsdag behandeld. Een 12-tal betichten riskeren verzending naar de korrektionele rechtbank wegens valsheid in geschrifte en fiskale fraude. Op verjaring moet men niet rekenen want voor valsheid in geschrifte blijven de feiten bestaan. (nvwdb: cfr. Amores in de zaak VDB en vooral in de zaak d'Ursel werd daarop gepleit) Hoofdbetichte in de zaak is Daniël Cauchie en daarnaast staan er nog een dozijn zakenlui terecht. Het dossier beslaat 7 kaften en telt meer dan 2.200 blz. strafdossier en een deskundig verslag. Een ganse reeks tenoren van de balie staan in dienst van de verdachten.

(Mon Devoghelaere in Het Laatste Nieuws van 4.10.84)

* 20.11.84: Eurosystem-dossier voor Raadkamer:

* De raadkamer besteedt een vijfde en laatste zitting aan het dossier Eurosystem. De uitspraak is nog in beraad. De hoofdbeklaagde Cauchie woont nu in Monaco. Samen met hem zijn zijn twee opvolgers, André S., twee Brusselse advokaten G. en S. en nog zes andere beklaagden in deze zaak betrokken. Zij worden beticht van valsheid in geschrifte en fiskale fraude. Als advokaten hebben Mrs Gooris, Vergauwen, Magnée, Gonthier en Wolters gepleit. Uitspraak binnen zes weken verwacht. (LVD in Het Volk van 21.11.84)

COIFFURE GEORGES

* 12.84: Einde '88 wordt commissaris Yves Zimmer door substituut André Vandoren (zedensectie vh parket-Brussel) belast met een informatie-onderzoek ivm pedofilie (Ref: B38.11.562-84)

* Een informant heeft Zimmer gegevens verstrekt over roze balletten die onder de dekmantel van een salon voor coiffure plaats zouden vinden ad Louisalaan in het vroegere salon de coiffure van Georges Larielle. Het salon behoort nu toe aan Roger Noterdame, de coiffeur van koningin Fabiola. Op basis van aanwijzingen van deze informant ('Mao') zullen in de loop van '85 in totaal 12 observaties plaatsvinden in villa's in en rond het Brusselse en in het kasteel van Faulx-les-Tombes. Volgens deze informant neemt een min of meer identieke groep in verschillende privé-locaties al een tijdlang deel aan deze roze balletten waar volgens hem soms ook kinderen misbruikt worden. De bijeenkomsten vinden bijna steeds plaats tijdens de nachtelijke uren in de week-ends wanneer huiszoeking uitgesloten is. De informant verwijst naast het salon de coiffure ad Louisalaan nog een tweede locatie aan: een villa in Tervuren voorzien van een oprit met witte paaltjes waar volgens hem al eens kinderen gegeseld werden.

* Op voorstel van subst.Vandoren (diens sectiechef is subst.Peytier en procureur is Francis Poelman) werkt de zedensectie vd GP (Zimmer) terzake samen met de zedensectie van BOB-Brussel (Patrick De

Baets) De partouzes vinden altijd in het week-end plaats. Om de aanwezigheid van kinderen te achterhalen wordt, onafhankelijk vd informateur, door de speurdiensten tijdens de drie eerste observaties ook een lid vd GP-Brussel (inspectrice Diane Pelgrims) in het gezelschap van GP-medewerker Van Dijcke naar binnen gestuurd. De eerste observatie heeft plaats op 27.4.85 en de laatste op 8.1.86. Er worden, in tegenstelling tot wat de informateur aankondigde, tijdens deze privé-partouzes nooit minderjarigen aangetroffen. De informateur maakte ook gewag van de deelname van twee Brusselse parketmagistraten aan deze roze balletten, nl.de substituten Fischer (belast met Bureau D voor disciplinaire zaken) en Leroy (later adjunct-kabinetchef van Justitieminister Gol) maar ook deze twee werden nadien nooit aangetroffen.

CL. LEROY

* In het salon de coiffure van Noterdame zou volgens de informant (?) ene Yvette Balle participeren in séances met kinderen. De kinderen zouden o.m. geleverd worden door Jeanine Bellot (geboren 7.7.38), ex-vriendin van Paul-Henri Spaak, directrice vh Brusselse Kinderhome 'Les Enfants de Mamy' en tevens déléguée bénévole au Tribunal de la Jeunesse in Brussel.

(bron: Verhoor van Yves Zimmer door Sokolowski vh HCT op 7.1.90 of 91)

HOME

* 16.1.85: Eurosystem: Raadkamer verwijst 4 van de 12 personen naar de rechtbank:

* De raadkamer te Brussel verwijst Daniël Cauchie, Walter Verniers, Pierre Pell en Smets naar de korrektionele rechtbank. De verdedigers van de 12 zakenlui die verschenen hebben de verjaring gepleit. Een achttal van hen ontsnapten aan de verwijzing.

* Verniers was eerst ondervoorzitter en vanaf '77 beheerder-directeur van Eurosystem. Cauchie en Verniers behoorden allen tot het gevolg van koning Boudewijn toen die op 4.11.75 een bezoek bracht aan Saoedi-Arabië.

(PP in De Morgen van 17.1.85)

* Anthony Pell is een voormalig journalist die vanaf het begin bij het Eurosystem-kontrakt is betrokken geweest. Hij zou ook een tijdlang beheerder geweest zijn. In '78 kreeg hij een konflikt met de partners Six Construct en De Meester. Hij werd toen aan de deur gezet met een gouden handdruk. Pell werd steenrijk dankzij de ganse zaak, bewoonde een appartement aan het Terkamerenbos en reed in een Rolls, aldus Pietermaat.

* Smets zou A. Smets kunnen zijn die in '79 o.m. met Geschier en John Flynn voor Eurosystem naar Libanon is gereisd.

* 27.4.85: Eerste observatie in kader van pedofilie-dossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie onbekend.

* 10.5.85: Tweede observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie onbekend.

DE PAUW - VIDEO

* 8.6.85: Derde observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: ten huize van Carl en Ingrid, Schemeringlaan 14A in Overijse. Deelname van Van Dijcke en Pelgrims.

* 18.6.85: PV van Frans Balfroid (BOB-Waver) over het onderzoek vh Hoog Comité van toezicht inzake Charly De Pauw en andere personen die eventueel gelieerd zijn met slachtoffers vd Bende van Nijvel. Over Mathot en de video uit La Hulpe die werd aangekocht door Charly De Pauw. (bron 5)

MATHOT

* Zomer 1985: PV over onderzoeken vh Hoog Comité van Toezicht, bd GP en de BOB betreffende Charly De Pauw. Een video opgenomen in 'Rouge Cloître'/La Hulpe met Guy Mathot en diverse personnaliteiten. Charly De Pauw kocht de video voor 140 miljoen fr. maar een copie bevindt zich bij een notaris. (bron 5)

CRYNS

* 7.85: Philippe Cryns, in hechtenis ivm de drughandel in de 'Mirano' (dossier vd zendensectie vd BOB) neemt contact op met GP-commissaris Zimmer. Cryns spreekt over misbruik van minderjarigen en verwijst voor meer informatie naar Gino Duray die ook in voorhechtenis zit. Duray was oorspronkelijk als minderjarige zelf een slachtoffer maar werd later ook een rabatteur en een dealer in de Mirano. Duray sprak Zimmer over een opnamestudio waar pedofiele video's werden aangemaakt. Volgens hem behoorde die toe aan een industrieel. Anno '96 verblijft de inmiddels al bejaarde Duray (ancien van Home Van Durme?) in Spanje op rust. Hij kwam naar Neufchâteau en werd er opnieuw gehoord als getuige door Bourlet.

* Een later geïdentificeerde Belgische fotograaf/cineast, die in Montpellier, Frankrijk in de cel zit, bevestigt daar in 7.87 aan Zimmer de gegevens van Duray. Op basis van de verklaring van Duray en deze tweede getuige rijst bij de zedensectie vd GP (Zimmer) het vermoeden dat de bewuste industrieel ene Rossor zou kunnen zijn, een vriend van Jean Gol. Als men deze laatste ondervraagt, blijkt de man terzake getipt te zijn en het spoor loopt dood. (bron: PV verhoor Zimmer door HCT (Sokolowski) op 7.1.90 in kader van onderzoek 'Roze Baletten' geleid door OR Bulthé)

ROSSOR - GOL

* 7.9.85: Vierde observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie in Overijse.

* 21.9.85: Vijfde observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Elsene.

* 5.10.85: Zesde observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie in villa in Genval. Deelname van Van Dijcke en Pelgrims.

* 12.10.85: Zevende observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Overijse.

* 30.10.85: Achste observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Place Stéphanie/Chée de Waterloo, Elsene.

* 2.11.85: Negende observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Schaarbeek.

HAEMERS

* 20.11.85: Tiende observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Club Happy Few van Achille Haemers ad Louisalaan in Brussel. Het is de enige bijeenkomst vd groep die niet 's nachts maar wel zondagnamiddag plaats vindt. Sommige deelnemers brengen matrassen mee.

* 8.1.86: Elfde en laatste observatie in kader van pedofiliedossier parket Brussel nr° B38.11.562-84. Locatie: Kasteel in Faulx-les-Tombes. Organisatie: Dolores Bara. Omwille van het ongure winterweer komen er maar weinig deelnemers opduiken. Personeelsleden van Securitas staan in voor de afgrendeling vh kasteel. De observatie van GP en BOB moet om die reden vanop grotere afstand ondernomen worden.

* Nadien worden de leden vd GP-zedensectie olv Zimmer opgeslorpt door het pedofilie-dossier 'CRIES' zodat verdere observaties uitblijven.

* 2.86: Dossier Eurosystems strafrechtelijk verjaard:

* Het gerechtelijk dossier van de faling van Eurosystem Hospitalier is definitief verjaard. Na een langdradig gerechtelijk onderzoek volgde een late verwijzing naar de korrektionele rechtbank. Zelfs tegen deze verwijzing werd beroep aangetekend. Het duurde weken vooraleer de zaak op de agenda van de KIB kwam. Het beroep werd toen niet ontvankelijk verklaard. Maar ondertussen was de zaak strafrechtelijk verjaard. (bron: Het Laatste Nieuws van 27.2.86)

* 1986: Louis Sik, een afgedankt kaderlid van de groep Asco en een ex-vriend van Roger Boas, formuleert voor onderzoeksrechter Collin en het Hoog Komitee van Toezicht zeer precieze beschuldigingen tegen VdB, Roger Boas en Asco. Hij noemt ook bedragen -voor in totaal meer dan driekwart miljard fr.- die Boas en Asco in de periode 1972/79 aan VdB als kommissieloon zouden uitbetaald hebben in ruil voor het bekomen van de defensiekontrakten. De verklaringen van Sik worden nadien minstens tendele bevestigd door andere getuigen en ook in een expertiseverslag uit het onderzoeksdossier tegen Asco. Daaruit moet men wel konkluderen dat

Asco in de periode 1973/83 meer dan 200 miljoen fr. aan smeergeld via frauduleuse kanalen naar onbekenden heeft versluisd via Monaco en Zwitserland.

* 29.5.87: Audenaert verhoort dr.Pinon na de klacht van diens vrouw tegen Smets bij de politie in Ganshoren.

* Peelos: "Audenaert heeft zich laten beklagen over audiocassettes diehij zou ontvangen hebben tijdens een verhoor van Pinon. Marnette zou die opgeëist en verstopt hebben. Meer weet ik daar niet over. Ik heb er destijds melding van gemaakt ad hoofdcommissaris. (Peelos in de Bende-commissie-bis op 21.3.97)

ARI BEYER

* 26.10.87: Inspecteur Etienne (GP-Brussel) wordt belast met een huiszoeking bij het detectivebureau ARI en met de arrestatie van Robert Beyer in het kader van een dossier van illegale telefoontap. Tijdens de huiszoeking ontdekt hij een computerdisquettes met listings. Beyer had ghetracht om die disquettes voor de neus van Etienne te vernietigen. In de listings van Beyer doken de namen op van een tamelijk groot aantal vrouwen die Etienne toen niets zegden. Nader onderzoek wees uit dat Beyer het plan had opgevat om een soort netwerk op te zetten van zg. call-girls om daarmee informatie te vergaren in politieke middens. Etienne en zijn ploeg bij de GP-Bx hebben ook een vrouw verhoord die door Beyer benaderd was om deel uit te maken van dat netwerk. Zij bevestigde dat Beyer haar iets in die zin had voorgesteld. Beyer noemde het project 'Operatie Pasiphaé' naar de gelijknamige godin uit de Griekse mytologie die de Minotaurus had verleid.

* Etienne kreeg nadien zowel de speurders vd CBW als vd Cel Mendez op bezoek in Brussel. De computerlisting kan volgens zijn collega's uit Nijvel en Charleroi van belang zijn in het kader vh Bende-dossier omdat daarin ook de localisatie voorkomt van garageboxen. Die listings heeft Etienne met toestemming vd OR daags na de transcriptie meteen overgemaakt aan Goffinon vd cel Mendez en later ook ad Cel in Jumet. Etienne verneemt zo voor het eerst dat bepaalde roze balletten een rol kunnen gespeeld hebben in de affaire Bende van Nijvel. In de listings die hij had ontdekt bij ARI bevonden zich gegevens die voor een niet-ingewijde moeilijk leesbaar waren. Het ging, zo bleek kort nadien, om de precieze plaatsen waar zich een aantal garageboxen bevonden. In die boxen heeft men daarna wapens gevonden afkomstig vd diefstal bij Mendez. De listings bevatten ook gegevens over de kanalen waarlangs de huur vd boxen werd betaald. Enkele dagen nadat Goffinon een copie vd listings gekregen had, werden de boxen inderdaad ontdekt en leeg gemaakt.

* En in de marge vd verhoren ging Beyer bovendien ah praten. Hij verstrekte ons 'informatie', o.m. over de eventuele betrokkenheid van Bouhouche in extreemrechtse kringen die met de Bende van Nijvel konden te maken hebben. Beyer zei ons ook: "Rendez-vous bien compte que le coffre qu'on a trouvé dans le canal avec des pièces d'armes venant de faits différents, ne s'y trouvait pas par hasard." En er zijn nog andere elementen die ik verkies achter gesloten deuren uiteen te zetten. (bron: Etienne)

* Parallel ah dossier inzake telefoontap was er in Brussel nog een tweede dossier tegen Beyer gestart wegens wapenhandel. Gebleken was dat Beyer in het onderzoek naar de telefoontap getracht had gegevens te verbergen ivm wapens die in bankkluizen waren ondergebracht. Dit dossier

BOUHOUCHE KANAAL [illegible]

werd later echter stopgezet omwille van een procedurefout. Het rekwisitoor de mise à l'instruction bevatte namelijk geen handtekening.
(bron: Getuigeverhoor van com.Etienne voor de Bende-Commissie-bis op 21.3.97)
* zie vervolg: einde 1.88.

* 1987: Alain Etienne: "En '87, quand j'ai traité l'affaire Beyer, des enquêteurs de la BSR m'ont formulé des hypothèses au sujet des tueries du Brabant wallon, à tout le moins au niveau des mobiles. Il semblait que certains mobiles étaient la récupération d'une ou deux cassettes ayant été tournées dans des circonstances assez particulières."
* Van Parys: Lors de votre déclaration à Bulthé, vous avez fait mention d'un raport confidentiel de la Gd.qui traitait de ces cassettes?
* Etienne: "Il s'agit, en effet, d'un des rapports qui se trouvaient dans la farde de travail. Il s'agissait de rapports que j'avais obtenu à titre d'information dès 1987 (...) La fameuse cassette mythique de Fourez-Dewit, dont on a toujours parlé dans l'affaire du Brabant wallon que tout recherche et dont tout le monde parle, je ne l'ai jamais vu. (Etienne in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* 23.11.87: Een ex-magistraat van het parket te Brussel verklaart voor onderzoeksrechter Lacroix in Bende-onderzoek: "Je n'ai jamais participé à des partouzes et l'enquête n'a rien démontré dans ce sens-là." (bron 5)

* 30.1.88: Het parket Brussel wordt ontlast van de twee onderzoeksdossiers tegen Beyer (telefoontap en wapenhandel) ten voordele van Nijvel. Het dossier Telefoontap was inmiddels al afgesloten en het andere was geannuleerd wegens procedurefout. Dossier telefoontap zat in het bundel vd zaak Mendez voor het assisenhof.
* Etienne en de andere speurders namen op dat moment contact op met OR Lacroix in Charleroi om hem de informatie te verstrekken die in deze twee dossiers was opgedoken. Etienne werd ook door OR Hennart naar Nijvel geroepen waar hij in het dossier Mendez een omstandige verklaring aflegt over zijn bevindingen ivm het dossier Beyer/ARI en linken naar Mendez en Waals Brabant.
(bron: Getuigeverhoor Etienne voor Bende-commissie-bis van 21.3.97)

FOUREZ

HOF

* 10.2.88: Verhoor van Jacques Lagasse in Bende-dossier in Charleroi: Hij verwijst naar partouzes in de Golf du Bercuit, bij dr.Bettens in Waterloo en in een kleine zijstraat vd Louisalaan in Brussel. Hij praat ook over de zelfmoord van twee minderjarigen (1 met een revolver en de andere met de strop). Rechter Agneessens had hen geplaatst in Braine-l'Alleud. Er werd ook een auto vh Hof opgemerkt. Volgens deze getuige woonde mevr.Fourez-Dewit in dezelfde building als Charly De Pauw en was Fourez 'un passeur d'enfants'. (bron 5)

* 9.3.88: Verhoor van com.Georges Marnette door OR Lacroix in Charleroi in kader vh Bende-onderzoek: Hij bevestigt dat hij, na de klacht van

Pr. ALBERT

dr.Pinon tegen Smets (3.87?) wegens doodsbedreigingen, een dossier nr° 45.21.300/87 heeft geopend. (bron 5)

* 30.3.88: Verhoor van RW-er Jean-Pierre Jacquet (Brigadecommandant RW-Louvain-la-Neuve) in Charleroi in kader vh Bende-onderzoek over Latinus, het dossier Pinon als zijn levensverzekering. (bron 5)

* 22.6.88: Verhoor van Albert Fauconnier in Charleroi in kader vh Bende-onderzoek. Hij noemt Beaurir, Mathot en Prins Albert ivm partouzes met twee minderjarigen. (bron 5)

* 7.7.88: De procureur-generaal te Brussel vraagt, op basis van de beschuldigingen van Louis Sik, aan de Kamer van volksvertegenwoordigers om VdB in staat van beschuldiging te stellen wegens corruptie in zijn hoedanigheid van minister van Defensie in de jaren '70. VdB en Boas aarzelen niet om Sik te bestempelen als "een ziek man, een onstabiel persoon en een leugenaar". VdB voegde er op een perskonferentie aan toe dat de prokureur-generaal zich in deze kwestie heeft laten leiden door politieke motieven.

* 1988: Commissaris Yves Zimmer verlaat de zedensectie vd GP-Brussel.

K.D LoMBAERDE

* 13.9.88: Bende-onderzoek in Charleroi: Verhoor van en huiszoeking bij Karl Delombaerde (WNP) ivm het dossier Pinon en de vondst van een manuscript vd moeder van Latinus over het onderzoek van com.Marnette ivm. Pinon. (bron 5)

LOUVIGNY PINON

* 9.11.88: Verhoor van Bob Louvigny in Charleroi in kader vh Bende-onderzoek over de zaak Pinon. (bron 5)

* 29.11.88: Verhoor door OR Lacroix in Charleroi in kader vh Bende-onderzoek van dr.Pinon. Pinon verklaart dat er geen verband bestaat tussen zijn affaire en de Bende van Nijvel. Hij noteerde de nummerplaten van Beaurir en Agneesses bij dr.Bettens. Hij bevestigt het relaas van Doret over partouzes met de likwidatie van Crockaert. Hij noemt Aldo Vastapane als organisator. Doret, aldus Pinon, noemde ook Charly De Pauw, Vanden Boeynants en Mathot. Doret sprak volgens hem ook van ene 'Tounia' (Tuna?) als organisator met ESH (Eurosystem). "Jeuniau, aldus Pinon, werkte op het kabinet van de Donnéa en nadien van Jean Gol." (bron 5)

* Zie ook 25.1.89.

DONNÉA - GOL

* 25.1.89: Rapport van Procureur van Charleroi ah Parket-generaal in Mons: "Le monstre de Loch Ness du dossier Pinon parait définitivement terrassé par l'audtion de Pinon par la PJ du 29.11.88." Pinon verklaarde dat er geen verband is met de Bende van Nijvel. (bron 5)

* 7.2.89: Audition de Maud Sarr par le commissaire Alain Etienne dans les locaux de la PJ de Namur. Sarr réside au 311 de l'avenue de Gembloux à Saint-Servais.

* 22.2.89: Rapport Peelos/Etienne aan procureur Dejemeppe over de zaak Pinon (4 p.). (juiste datum of 21.4.89?)

HOME VAN DURME BULTOT

* 3.89: Commissaris Peelos (PJ08) en inspekteur Alain Etienne verhoren twee opvoeders vh Home Van Durme, nl. Gerard Brassine en de antiquair Dardenne, over misbruik van minderjarigen. Zij bevestigen dat Bultot er gewerkt heeft. Ze vermelden een andere opvoeder die brieven van minderjarigen bezit over hun ervaringen.

* 1989: Peelos: Ik kreeg op het parket nooit het dossier Fortunato Israel te zien. Wij boden ons aan op de griffie om het dossier te raadplegen. Het ging om een afgesloten dossier. Het dossier werd bewaard in het kabinet van Vandoren. Wij hebben ons niet tot hem gericht om het te bekomen. Ik weet niet in welke hoedanigheid Vandoren dat dossier bij zich hield. Hij was niet verantwordelijk voor de sectie zeden maar voor groot banditisme. (Peelos in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

PEELOS AFGEZET

* 4.89: Commissaris Peelos wordt afgezet als tuchtofficier (door Reyniers). Kort nadien ontdekt Peelos tijdens een gesprek met 1ste subst.Peytier in diens cabinet in aanwezigheid van 1ste subst.Bart Van Lijsebeth dat Reyniers zijn rapporten en pv's uit het onderzoek met Alain Etienne over Pinon/Roze Balletten nooit heeft doorgestuurd naar de procureur. Peytier wist van niets en ook Van Lijsebeth was erg verbaasd. (Peelos in Bende-commisie-bis op 21.3.97)

* 14.4.89: Peelos brengt zelf een collektie copies van zijn pv's over het Pinon-onderzoek naar Peytier op het parket. Die licht zijn corpschef Dejemeppe daarover in. Het ging om een soort van pro-actieve recherche, dwz. documenten die elke politieman opstelt alvorens een onderzoek te starten.
(Peelos in Bende-commisie-bis op 21.3.97)

* Peytier was toen op parket Brussel perswoordvoerder en bevoegd voor zeden en drugs.

* Alain Etienne: Ik werkte onder leiding van Peelos en ik heb dus zelf geen contact gehad met Reyniers. Maar ik herinner mij goed dat Peytiers van niets op de hoogte was. Ik denk dat ik hem zelf die farde

* 12.88: Peelos en Etienne nemen via X contact met 'Jo', de broer van Juan Mendez. Jo Mendez verstrekte info over roze balletten en gaf uitleg over de affaire Eurosystem.
(Peelos in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* 12.88: Reyniers geeft kommissaris Peelos opdracht om de zaak Pinon te onderzoeken. Men begint met een verhoor van dr.Pinon. Men gaat op zoek naar de dossiers Fortunato Israel en Montaricourt. Blijkens het antwoord vd sekretaris vh parket bevindt het dossier Fortunato Israel zich sedert '84 in handen van 1ste substituut Vandooren. Die had in de kamerkommissie ontkend dat het dossier bestond en hij zal het pas begin '89 overmaken en dan komt men tot de ontdekking dat het adresboekje dat erbij hoorde vroeger verdwenen is bij GPP waar het dossier een tijdlang was beland (Zimmer?).

* 1989: De Kamer beslist begin '89, uitgerekend tijdens de ontvoering van Vanden Boeynants door de bende Haemers, om VdB buiten vervolging te stellen.

* 1989: Begin '89 stellen com.Peelos (tuchtofficier) en GP-inspecteur Etienne een bijkomend onderzoek in mbt. de zaak Pinon. Het gaat om een intern onderzoek bij GP-Brussel op vraag van hoofdcommissaris Reyniers die vooral wil nagaan of er in het toen lopend onderzoek naar de roze balletten geen fouten waren gemaakt door de terzake bevoegde 'centrale sectie' vd GP-Brussel olv.com.Georges Marnette. Reyniers nam dit initiatief na de getuigeverhoren van Marnette en Reyniers in de eerste Bende-commissie. Peelos stopte vroegtijdig met dit onderzoek toen hij in het kader vd zaak Reyniers geschorst werd. Op dat moment had hij twee parketdossiers geraadopleegd: Fortunato Israel en Lydia Montaricourt. Etienne werkte daarna nog verder. Peelos herinnert zich nog dat de huiszoeking bij Montaricourt was uitgevoerd door de BOB-ers Callens en Pattyn samen met twee andere collega's. Volgens Peelos werd toen ook een boekje met namen van klanten gevonden en daarvan werd onderzoeksrechter Schellekens niet verwittigd. De speurders vroegen wel instructies aan 1ste subst.Deprêtre. Peelos en Etienne gingen daarop bij de griffie en elders op zoek naar de boekjes van Montaricourt maar ze stelden vast dat die spoorloos waren. (Peelos, getuigenis in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

ARI

* Bij raadpleging vh dossier Montaricourt stelt Etienne vast dat in de lijst van haar cal-girls ook namen voorkwamen die hij in '87 ook al in de listings van Beyer bij ARI had aangetroffen. Hij ontdekte een verband. Etienne stelde verder vast dat bij Fortunato Israel ook klantenlijsten waren in beslaggenomen maar hij vond die niet terug in het dossier. (Getuigeverhoor Etienne in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* Ze consulteren het dossier Montaricourt van or Schellekens (dossier nr° 25/79). Zij ontdekken dat de adres- en rendez-vous boekjes van Montaricourt in 2.79 door de BOB-ers na de huiszoeking aan Deprêtre waren afgegeven en nu bij de griffie spoorloos zijn. Zij overhandigen het bundel aan procureur Dejemeppe en maken hem attent op die anomalie. (bron onbekend)

DEPRETRE

met copies vd PV's heb gebracht. (Etienne in Bende-commisie-bis op 21.3.97)

* 20.4.89: Bende-onderzoek in Charleroi: Kantschrift van OR Lacroix om de identiteit te achterhalen van personen vermeld in de agenda van Paul Latinus. Met name Josiane Jeuniau (zaak Pinon). (bron 5)

LATINUS - JEUNIAU - PINON

* 21.4.89: Onderhoud van Peelos met procureur Dejemeppe.

REYNIERS - SHAVIT

* 13.5.89: Reyniers maakt reis naar Israel met Abraham Shavit
- deelnemers aan politiekonferentie
- terugkeer op Zaventem op 21.5.89 om 12u16
- verslag daarover van Peelos en ontmoeting met Dejemeppe
- rond 4 of 5.89 wordt Peelos afgezet als tuchtofficier (door wie?) en overgeplaatst zonder sektie.
- 6.89 wordt Peelos door Reyniers voor gek verklaard waarop eerstgenoemde een officieel medisch/psychiatrisch onderzoek aanvraagt om het tegendeel te bewijzen dat op 4.10.89 negatief blijkt.

* 5.89: Rapport van gerechtelijk officier Alain Etienne aan procureur Dejemeppe: 'Relations du 'dossier Pinon' et d'autres affaires de moeurs'.

* "L'ensemble des recherches que nous avons réalisées nous ont permis de déterminer que les faits de moeurs 'dossier Pinon' seraient des épisodes d'un vaste réseau de prostitution et d'organisation de séances de moeurs dans lesquelles seraient impliqués des mineurs permettant la main-mise de financiers sur des hommes influents de notre pays. A l'origine de ce réseau nous trouvons Fortunato Israel qui dès 1968 était la maîtresse de Roger Boas (Asco). A cette époque, elle aurait constitué son réseau de prostitution qui aurait notamment servi à obtenir par chantage ou cadeaux la signature du ministre de la Défense nationale Vanden Boeynants pour le contrat d'achat des chars BMF par la Belgique. Par la suite, ce réseau fut également utilisé pour l'obtention des contrats en Arabie Saoudite en faveur d'Eurosystem. En 3.87, Israel remet son réseau à Montaricourt qui continue à l'exploiter."

* "Selon le docteur Pinon, les partouzes dans lesquelles son ex-épouse était impliquée, étaient organisées par une certaine TUNA et avaient notamment pour but de compromettre des hommes politiques. Tuna est le surnom de Fortunato Israel. (dossier nr° 38.66.2330/79 modifié en 38.66.4982/79). Il semble donc que les faits relatés par le docteur Pinon en rapport avec son ex-épouse, constituent un volet d'un vaste réseau de chantage organisé afin d'obtenir l'appui de personnages influents dans la conclusion de contrats importants."

* Etienne: En fait, un député, Laurent, membre de la Commission d'enquête sur le Grand Banditisme, avait exprimé le souhait de rencontrer le dr.Pinon. Je ne sais plus par quel intermédiaire ce député avait fait sa demande. Dans les deux ou trois jours qui ont suivi cette rencontre, Dejemeppe en était averti. Je ne sais pas comment. Peelos étant absent, j'ai été appelé chez Dejemeppe qui m'a demandé la raison pour laquelle on faisait des recherches dans ce dossier. C'est à cette occasion qu'il m'a

demandé de faire un rapport de synthèse sur l'état de nos recherches à l'époque. (Alain Etienne in de Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* Peelos: Wij hebben deze ontmoeting mogelijk gemaakt en gezorgd voor de practische uitwerking ervan. Laurent had dat gevraagd aan Etienne en ik was de verantwoordelijke. (Bende-comissie-bis op 21.3.97)

* voir le rôle de Reyniers/Georges Van Dijcke!

* 1989: Peelos: Wij vonden het spoor van Fortunato Israel terug in Malta waar zij als directiesecretaresse werkte in een gebouw waar twee onafhankelijke firma's gevestigd waren die hetzelfde personeel tewerk stelden. Ik heb dat ter plaatse nagegaan. De ene is de wapenfirma Asco en de andere heet Mediteranean Meat. (Peelos in Bende-commisie-bis op 21.3.97)

\- Alain Etienne: In een ander onderzoek naar Asco als zodanig heeft een filiaal-directeur van Asco, die klacht neerlegde, mij verklaard dat Fortunato Israel als bediende was overgenomen door Asco. (Etienne in Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* 29.11.89: Woensdag 29 november jl. verschijnt Sik voor de 45ste kamer van de korrektionele rechtbank te Brussel in een louter financiële zaak tegen hem aanhangig gemaakt door de h. Boas en de firma Asco. Alhoewel Boas hem beschuldigt van louter financiële onregelmatigheden, wordt de gerechtszaal die namiddag door de rijkswacht bewaakt alsof er een nieuw proces tegen de CCC aan de gang is. Sik, de advokaten en het publiek worden grondig gefouilleerd en onderworpen aan de metaaldetector. Zelfs de tegenpartij uit zijn verbazing over het gebeurent. Diegenen die het bevel gaven beschouwen Sik blijkbaar als een gevaarlijke terrorist.

* 12.89: Alain Etienne: L'enquête confiée par Reyniers était en fait une double enquête: une enquête de contrôle sur la manière dont on avait fait ces enquêtes à l'époque plus, si l'on trouvait éventuellement d'autres éléments, développer les enquêtes proprement dites. Notre action a duré très peu de temps, environs deux mois, à la fin '89 ou au début '90. Pour le savoir très précisément je me réfère à mon audition de la prostituée (Maud Sarr?) qui a été publié par La Dernière Heure. A la suite de cette audition, il y a eu l'ouverture d'une instruction par Bulthé. Ce juge m'a entendu à propos des conditions de cette audition et de la fuite. Bulthé m'a montré des copies de ce dossier. Je supose qu'il avait reçu du parquet. (Etienne in de Bende-commissie-bis op 21.3.97)

BULTOT VONES

* 1.90: GP-commissaris Peelos maakt info over Bultot (Home Wauthier-Braine en Home Van Durme) over aan kapitein Schot vd cel bende van Nijvel in Jumet.

* Peelos: Mij bereikte informatie dat Bultot ergens een actieve rol gespeeld zou hebben bij het leveren van minderjarigen om deel te nmen aan roze balletten. Bij verificatie bleek die informatie een grond van waarheid te hebben. Bultot was gedurende een beperkte tijd opvoeder geweest -wat weinigen bekend was- in het tehuis voor minderjarigen in Wauthier-Braine. In die richting wilden we verderzoeken maar dat is niet

gebeurd omwille van mijn schorsing. (Peelos in de Bende-comissie-bis op 21.3.97)

VDB JASPAR DEPRETERE

* 8.2.90: Verhoor van Maud Sarr. Ze verwijst naar Federspiel. Ze bevestigt VdB, Jaspar en Deprêtre met eigen ogen gezien te hebben in de Brusilia Building in Schaarbeek bij Montaricourt. Ze bevestigt dat ook bij het Hoog Comité van Toezicht en bij OR Bruno Bulthé. Ze bevestigt ook de films van Lydia. Cfr. Verhoor van 14.3.89. (bron 5)

FILMS

* 9.2.90: OR Bruno Bulthé wordt belast met een nieuw onderzoek naar de 'roze baletten'. Hij doet hiervoor een beroep op het hoog komitee van toezicht (Cel van Canneel: Dorpe, Alain Wellemans, Anne Leboulle). Op het parket is eerst substituut Hedwig Steppé voor het dossier bevoegd maar hij wordt na korte tijd al opgevolgd door 1ste subst. Alain Winants.

* 9.2.90: Interview met Hugo Coveliers in Gazet van Antwerpen over het tema 'Roze Balletten'.

* 11.2.90: GP-commissaris Peelos stelt een vertrouwelijke nota op (voor procureur Dejemeppe?) over de rol van Deprêtre in het onderzoek Montaricourt uit 2.79, over Bultot in 76/78 (Home Van Durme), etc.

* Peelos schrijft: "Bestaat de mogelijkheid dat de parlementaire onderzoekskommissie bende van Nijvel het onderzoek van Peelos en Etienne laat verderzetten in samenwerking met de cel Jumet gelet op de meer dan waarschijnlijke bindingen tussen de netten van Israel/Montaricourt en de feiten Waals-Brabant?"

* Peelos: "Er werd ons vrij recent gemeld dat tijdens een van deze orgieën twee minderjarigen door drugsgebruik om het leven kwamen. Deze jongeren kwamen uit een vd tehuizen en bepaalde opvoeders zouden zich mogelijk bereid verklaren hierover een verklaring af te leggen. Eén van hen kreeg trouwens na een gesprek met ons een mondelinge vermaning van zijn nicht die toevallig op de loonlijst staat van VDB."

* 21.3.90: Start vh gerechtelijk onderzoek tegen Frans Reyniers.

* 19.3.90: Peelos krijgt via een gerechtsdeurwaarder de mededeling dat hij in kader vh onderzoek tegen Reyniers geschorst is. Die schorsing zal 17 maanden duren (7.91). Hij laat in zijn bureau bij de GP-Brussel alle copies van PV's achter ivm zijn onderzoek, samen met Alain Etienne, naar 'roze balletten', Pinon, Bultot, Boas, etc. In 9.91, bij zijn overplaatsing naar Hasselt, zal hij dat bureau in Brussel leegmaken en vaststellen dat al die copies van PV's uit '89/90 verdwenen zijn. Een deel ervan vond hij later terug in het boek 'Het Leugenpaleis van VdB' van Hugo Gijsels. Peelos had eerder als tuchtofficier na moeilijkheden met Marnette beslist om de dubbels van de sleutels van zijn bureau en vd

kasten in de safe gelegd vh secretariaat vd hoofdcommissaris. (Getuigeverhoor Peelos voor Bende-commissie-bis op 21.3.97)

* 10.4.90: Bende-onderzoek in Charleroi: Verhoor van Josiane Jeuniau (zaak Pinon). (bron 5)

B. MERCIER

* 1990: Bende-onderzoek in Charleroi: Verhoor van Bernard Mercier na huiszoeking waarbij nota's over de zaak Pinon gevonden werden. Hij kent ook het nr° 3891005/79 vh dossier Pinon. Twee rw-ers belden bij dr.Bettens aan toen Beaurir daar was. (bron 5)

* 9.5.90: Een brief (2 p.) van André Moyen aan René Haquin over de relatie vh Bende-dossier met zedenfeiten. Er wordt ook verwezen naar François Daune, de ex-directeur vh Hoog Comité van Toezicht. Cfr.Van Camp + Fourez-Dewit. (bron 5)

* 23.11.90: OR Bulthé levert in dossier Roze Baletten een kantschrift af ah Hoog Comité van Toezicht met de opdracht de vrouwen te verhoren die werden geciteerd in bijlage 5 vh PV nr° 5058 van Wellemans van 8.11.90. Onder die vrouwen komen o.m. voor: Bernadette Lepièce, Dominique Henrard (buitenland), Claire Rivière (buitenland) en Martine Delattre (anno 90 in London).

* 19.12.91: Verhoor van Bernadette Lepièce in onderzoek Bulthé (Roze Baletten) door inspecteur Sophie Sokolowski vh Hoog Komitee van Toezicht.

- BRONNEN:

* Bron 1: Verslag 1ste Parlementaire Onderzoekskommissie inzake Bende van Nijvel, 30.4.90.

* Bron 2: Knack (Frank De Moor) 1.8.79; 17.10.79; 31.10.79.

* Bron 3: Getuigenverhoor vd GP-speurders J.P.Peelos en Alain Etienne voor de Bende-commissie-bis op 21.3.97, 45 p.

* Bron 4: Het Laatste Nieuws (Jan Bauwens) 2.8.79 Le Soir (Alain Guillaume) 3.8.79 De Standaard (LDL) 3.8.79 Limburgs Dagblad (Fred Sanders) 11.8.79

* Bron 5: Luik Pinon/Montaricourt/Fortunato/ESH/Roze Balletten vh Rapport Fijnaut voor de Bende-commissie-bis, 31.12.96, pp.103/144.

--> Inspectrice Lilly Van der Berck:
- bij dienst jeugdpolitie vd GPP (centrale tel: 02-508 71 11)
- ivm bezoek aan ouders van Zimmer in buurt van Arlon (nazi-uniformen)

===

YKELENSTAM, Dirk:

- nationaliteit: NEDERLANDER
- geboren: 1941
- overleden: 1982

Bio:

- 1963-1969: resideert in België; eerst bekende adres is: avenue Brugmann 186, Brussel.

- 1963: manager filiaal van nv DRAGRASA (quai des Péniches 2, Brussel) waarvan het doel de verkoop van kiezel (gravier) is.

- 1969-74: directeur development bij ITT Europe Inc. (Keizerslaan, Brussel) tot hij vertrekt op 30.9.74.

- 1971-75: tweede periode dat hij resideert in België.

- 1974-75: naar firma Sheraton Management Corporation in Brussel waar hij belast is met prospectie van hotels in Europa en Midden-Oosten.

- 1974: hij zou zich bekeerd hebben tot de Islam en huwt in 10.74 met een Palestijnse, Hasna BEIDAS (1936°).

- 1975: begin '75 betrokken in incident: hij wil Sheraton verlaten om zich in te laten met het maritiem bedrijf van zijn vader in Nederland; uiteindelijk wil hij echter toch bij Sheraton blijven maar daar heeft men inmiddels zijn opvolger al aangeduid en hij wordt er uitbetaald.

- 1976: Middle East Development and Investment Corporation (adres: rue Blanche 42, Sint-Gillis) (= MEDICO) wordt opgericht in '76 door de

MEDICO

Libanese Hasna BEIDAS (beheerder) en de RESORT INVESTMENT ag (Vaduz) waarvan Nadim Lababidi, een industrieel in Bahrein, beheerder is.

- 1979: beheerder nv DRAGRASA (Akenkaai 1, Brussel) met exploitatie in Kinrooi/Tongeren; ook in '76 al beheerder; het bedrijf telt dan 40 werknemers en heeft een kapitaal van 5 miljone fr.; tel: 02-217 68 25; voorzitter is Jozef DUPONT en afgevaardigde beheerder is Armand DEGRAAIDE.

- 1979: afgevaardigde beheerder en aandeelhouder van nv MEDICO,; op 15.6.79 verhoogt het kapitaal van 6 tot 9 miljoen fr;

- 1979: in 2.79, bij de arrestatie van Lydia MONTARICOURT, komt Ykelenstam voor op de klantenlijst van het call-girl netwerk in de Brusilia-building van Fortunato ISRAEL (Knack van 31.10.79).

- 1980: Philippe CHAUVEAU, schoonzoon van VDB, wordt afgevaardigde beheerder van nv MEDICO ipv. Ykelenstam.

- 1982: wegens overlijden wordt Ykelenstam als beheerder van MEDICO vervangen door pvba DATASHOP (Ruggeveldlaan 752, Deurne) die op 13.8.81 werd opgericht met een kapitaal van 250.000 fr. door de zaakvoerder Dirk VERMEIREN (Van Rossumstraat 20, Deurne) en Christiane LEYSEN (adres van firma); Simone VAN HEES krijgt er een volmacht; doel van Datashop is informatieverwerking en beheersbijstand.

* Familie:

- Mevr. Hasna BEIDAS, de echtgenote, sedert 10.74, van Dirk Ykelenstam, werd geboren in 1936 en zou een Palestijnse uit Libanon zijn. Mevr. Beidas was vanaf de oprichting in 1976 beheerder van nv MEDICO. Ze zou een zoon hebben van Ykelenstam. Haar officële verblijfplaats is Abu Dhabi maar ze vroeg herhaaldelijk een verblijfsvisum aan voor België. Daarbij gaf Beidas als referentie Erik SWAELEN, de sekretaris-generaal van Paribas België, op met wie ze nauw gelieerd lijkt te zijn. In '78 bekomt ze een visum via graaf de Borchgrave d'Altena op onze ambassade voor een bezoek aan Swaelen. In '77 is er ook een aanvraag voor een visum waarbij Beidas als referentie Alfons Pulinckx (rue du Musée 22, Brussel) opgeeft.

YK → BEIDAS - PULINCKX
ERIK SWAELEN